

Christian Friedrich Doerner

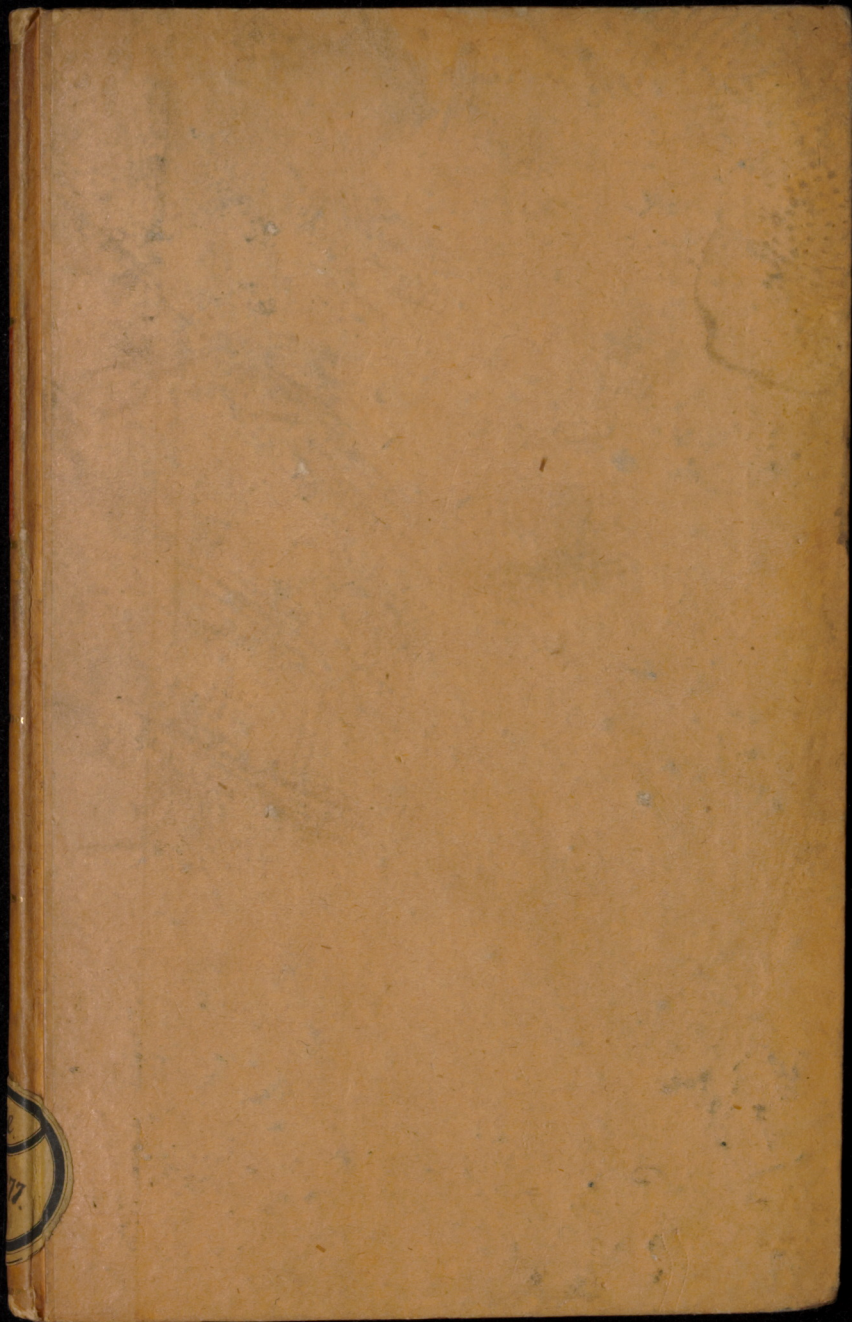
D. Christianus Fridericus Doerner De Gravioribus Quibusdam Cartilaginum Mutationibus

Tubingæ: Apud Jacob. Frid. Heerbrandt, MDCCXCVIII

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1688504761>

Druck Freier Zugang

Me- 3277.
St. i - 13

D. C.

GRA

C.

D. CHRISTIANUS FRIDERICUS
DOERNER

DE

GRAVIORIBUS QUIBUSDAM
CARTILAGINUM MU-
TATIONIBUS.

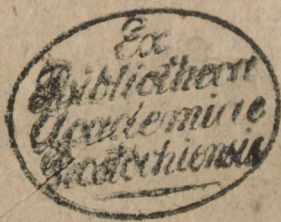

T U B I N G A E

APUD JACOB. FRID. HEERBRANDT.

MDCCXCVIII.

Faint, mirrored text from the reverse side of the page, likely bleed-through from a title page or another page.

Nemi
de te m
hominu
me hor
ducunt
experit
spicio
vnuo
cotin
muc la
lut, co
m. ut
vi die
Eator
mus in
fum, i
defecta
dicit m
vnuo

PROOEMIUM.

Neminem fugere puto, quot quaestiones de re medica, tot varias fere diversasque hominum sententias exstare; quia saepissime hominum ingenia ad dijudicandum adducuntur, antequam res, de qua agitur, experimentis stabilita sit. Laetus vero respicio ad tempora praeterita, nec minus unusquisque literarum haud imperitus, cum confiteri cogamur, hypothesis compagem nunc laboribus virorum, qui medicinam colunt, corruiere, eoque nos tandem pervenisse, ut jure sperare possimus, fore ut quovis die plus certitudinis addatur medicinae. Elatior nostris temporibus observandi animus in medicis viget, mihi que est persuasum, hac via, etsi facile interdum a vero deflectat, fructus uberrimos provenire. Orditur medicina ab experientia; subtiliorique tantummodo investigatione naturae et actionum naturalium rectam nobis rerum cogni-

A

tionem vindicare possumus, sine qua trunca et debilis est medicina.

Multa in re medica in obscuro latent; et parti, utut parva sit, meliorem lucem afferre novis experimentis placuit: sparsim quidem varia exstant in authoribus, quae ad nostram materiam referri possunt; sed vel minus perito in mentem veniet, non ita diligentem ad id intendisse animum medicos.

Moneo tandem lectorem, si minorem mihi fidem esse habendam putet, duce et teste D. Prof. AUTENRIETH, cui plurimum me debere tum in elaborando hoc specimine, tum in aliis rebus, grato animo profiteor, experimenta haec esse facta.

Indulgeat benevolus lector, si haud puriori sermone conscriptum hunc tractatum invenerit; haud exercitata in scribendo manus meliora negat.

M
viva.
cata si
peri
integ
reduc
vel
tota h
quon
distrib
lius m
due pe
altera
ferunt
suscep
natur
remur
alite e
rati fi
sini fi
rumque
Pri
beat. a
ven?
Int
tam fac
carit
siqua

Mirum, quantis gaudeant viribus corpora viva, quam multa et in homine ipso collocata sint auxilia et quanta diligentia, si ceperit damnum, conetur natura ad pristinam integritatem et incolumitatem partes laesas reducere. Ipsius ope partes divisae coeunt, vel si qua parte omnino destituitur homo, tota haec restituitur aut simile aliquid: quum vero in diversis partibus inaequales distribuisset vires, et aliae prae aliis facilius mutantur, necesse est, singulas assidue perscrutari, nec impune observata in altera nostri corporis parte in alteram transferuntur. Non inutilem igitur laborem nos susceperimus, si diligentius naturam morbosque cartilaginum perscrutaremur, quum haec materia minus, quam aliae experimentis et observationibus accuratis sit confirmata, etsi cartilagine gravissimi sint momenti in plurimis morbis earumque curatione.

Prima quaestio nobis est visa, quid valeat simplex mechanica divisio in cartilaginem?

Initium fecimus a cartilaginibus in latam faciem expansis, quibus adnumerantur cartilagine arteriae asperae, aurium nasique.

A 2

Experimentum I.

Incisionem fere dimidium pollicem altam, alas nasi septumque dividens in ferocissima feli fecimus; ex vulnere multum sanguinis profluebat.

In enecata tertio die feli vulnus nasi sueto subcoeruleo colore et recens quasi factum est visum.

Experimentum II.

In naso alius felis alta incisio transversa facta est, quam sanguinis fluxus haud exiguus sequebatur. Octo diebus praeteritis hectica febre periit ex nimia suppuratione, plurimis aliis vulneribus, de quibus in ulterioribus dicitur, oborta.

Vulnus septi haud fuit agglutinatum: margines deprehensi sunt obtusiores, rubicundi, magis perlucidi. Posterius vero videre eos licuit acutos et colore lacteo.

Experimentum III.

Auris dextrae cartilaginem cutemque tertiae felis levi incisione vulneravimus, sibi que reliquimus vulnus.

Post vigesimum nonum diem in strangulata feli, optime sanatum vidimus cutis vulnus, sub ea vero cartilaginem non coalitam.

interposita fuit divisae cartilagini substantia eadem, quae cicatricem cutis formabat. Ipsam cartilaginem nullo modo mutatam, neque colore neque volumine deprehendimus; facile ipsius margines potuerunt devolvi a carne cicatricem formante.

Liquet ex his, ne nisum quidem coëundi cartilagine monstrare, quo tempore partes molles perfecte jam coaluerunt, liquet porro, nullas notatu dignas in tenui cartilagine cieri mutationes simplici divisione.

Aggressi nunc sumus cartilagine, quibus ossa articularum obducuntur.

Experimentum IV.

Articulo dextro genu felis quartae jam nonum agentis annum plurimis incisionibus aperto, patellaeque omnibus vinculis, quibus a latere interno adfixa haeret solutis, superius in sinu, super quo movetur patella, plures oblongas transversasque fecimus incisiones.

Cartilaginem semilunarem dictam scalpello graviter laesimus, ut culter tibiae infixus haereret. Vulneri cutis, haud respondenti articulo vulnerato, sutura interrupta est adhibita.

Septimo die post felis trucidata est. Invenimus, quo loco incisiones sunt factae,

has adhuc sub forma linearum inscriptarum; orae vulnuscutorum non eminuere, et laevis ut illaesa cartilaginis fuit superficies. Vestigia vero incisionum in lamina superiori, quae perscindebatur, adhuc fuere perspicua. Credibile est, margines vulnuscutorum non coalitorum patella superinnatante iterum esse depressos.

Cartilago illa perscissa, quae inter articulum est, nondum coalita, nihil habuit, quod notandum esset.

Ulteriora, quae in articulo hoc foetidissimo pure inundato, observavimus, infra melius recensentur.

Experimentum V.

Ab interiori parte articulum genu dextrum felis secundae (Exper. II.) aperuimus, et persciso ligamento triangulari patellae in exteriori capite (condylo) femoris lineas transversas et oblongas, vix superficiem cartilaginis laedentes incidimus; in interiori capite idem agentes alte cultrum per cartilaginem in os ipsum coëgimus. Sutum est vulnus cutis.

Octo diebus post, ut supra jam dictum est, periit. Sub cute multum puris flavi et liquidi, late articulum genu circumdantis reperimus; sicco cutis vulnere. Patel-

lam sursum volutam, articulum refertum pure, ligamenta inflammata deprehendimus, os vero non vitiatum.

Cartilagine articuli, quae colore lacteo et pellucidae erant, nequaquam mutatas; loca vero, quae lineis incisa erant, facillime animadvertimus: Margines enim harum incisionum adhuc elevati erant, vulnuscula nondum coalita, et spatia eorum pure irrigata.

Opponere posses, pus, utroque in experimento in articulum effusum impedivisse, quo minus vulnuscula coirent, vel justo brevius fuisse tempus, experimentis concessum. Ambae oppositiones refutantur sequenti observatione.

Experimentum VI.

In articulo sinistro felis (Experimenti III.) genu obliqua incisione cartilaginis marginem, non equidem totum, capitis interni divisimus.

Viginti novem diebus post, ut supra memoratum, trucidatam felem dissecuimus. Patellam versus exteriora e loco suo remotam, sinui membranam quandam firmiorem, quae ex tela cellulosa confata videbatur, insidentem deprehendimus. Haec vero membrana cartilagini haud fuit agglu-

tinata, sed marginibus tantum articuli et ligamenti cruciatis adhaesit. Ligamenta articuli capsularia percissa in rudem molem coalita fuere.

Lamina superior cartilaginis in margine interni capitis, qui vulneratus erat, mollior et magis albida, quam esse solet, nobis est visa. Laminam cartilaginis obliqua incisione elevatam nullo loco agglutinatam, et margines adhuc acutos monstrantem, et quasi dictae telae cellulosa irretitos, attamen facile ab ea separandos deprehendimus.

Patellae superficies cartilaginosa subjacentibus partibus minime fuit conjuncta. Laevis adhuc, & immutata apparuit.

Mirum est, tempus, quod sufficiat fractis ossibus sanandis, nihil efficere potuisse in sanandam vulneratam articuli cartilagine. Ventum igitur est ad cartilagine costarum, quas forma externa similiores ossibus cylindricis reddit.

Experimentum VII.

Pectoris latus dextrum felis junioris quintae ita vulneravimus, ut incisione cutis facta dissectisque musculis sub cartilagine sexta specillum duceremus sinuatum, super quod percissa est cartilago. Carti-

laginis vix dissectae pars ossi pectoris proxima mox super alteram eminuit.

Trigesimo die primo felem trucidavimus. Persecta cute pectoris, quae jam decimo quarto post inflictum vulnus die ad pristinam integritatem reducta erat, extrema cartilaginis juxta se posita et invicem firmiter agglutinata invenimus. Subtilior inquisitio et cartilago secundum suam longitudinem divisa monstravit, substantiam illam ligamenti et cartilaginis naturam simul mentientem multumque resistantem cultro, quae cartilaginis fines agglutinabat, nihil esse, nisi perichondrium utriusque cartilaginis crassius redditum. Deprehendebatur eo crassius, quo propius erat utrique fini cartilaginis percissae. Diversus attamen color erat cartilagini e novo natae a cartilagine veteri, qua tandem etiam erat mollior. Margines hujus cartilaginis verae, obtusiores redditos, et faciem vulneratam tegit membrana parum rubicunda, crassa, cartilagini haud firme adhaerescens. Sectionis superficies et ipsa cartilago fuerunt sanae et immutatae, et albus ille nucleus, qui in omnibus conspicitur costarum cartilaginibus, ad extrema usque cartilaginis transit.

Haud respondere videtur id experimentum jam supra memoratis. Si quis vero di-

ligentius rem velit perscrutari, fatebitur, novum superioribus hoc addi argumentum. Nam ipsam cartilagine[m] non coire, sed perichondrium tantummodo agglutinare cartilagine[m] divisas, apprime ex hoc liquet.

Si assentimus opinioni *Walteri* a), perichondrium esse verum organon cartilagin[is], substantiamque cartilagin[is] ipsam nihil esse, nisi succum in interstitia perichondrii effusum, quo modo continetur humor vitreus in cellulis membranae hyaloideae: Si porro mente volvimus, costarum cartilagine[m] circumdari membrana firmiori, cartilagine[m] articulorum vero nulla distincta gaudere, facile intelligi putamus, cartilagine[m] perscissam experimenti VII post trigesimum diem coire potuisse, cartilagine[m] vero articuli laesam experimenti VI tempore fere aequali nullo loco adhuc agglutinatam esse deprehensam. Videtur externa tantummodo lamina perichondrii, nequam vero propago cartilagini ipsa infixam sufficiens esse agglutinandis cartilaginibus.

Contradicere quidem videtur his observatio *Schmukeri* b), qui refert vulnera articuli sanata; verum quum ambo ab ipso descripta vulnera incisione facta fuissent,

a) *Joh. Gott. Walter anatom. Museum. 2ter Theil. Berlin 1796. p. 10.*

b) *Vermischte Schriften. Frankenthal 1ter B. p. 257.*

fieri potuit, vulnus solummodo externum sanatum fuisse, cartilaginem vero in articulo divisam mansisse, et patella superin-
natante vel in altera observatione tali facie margines vulnerum iterum esse depressos, ut simile quid evenit in nostro experimen-
to quarto. Nihilo secius igitur cavendum est, ne aperiendo articulum, quod in hy-
drope vel suppuratione nata interdum fit, laedatur cartilago, et inde fiat inaequalitas. Parva enim asperitate in articulari facie per-
petuam claudicationem effici posse, demon-
strat nostra, quae hic sequitur, et aliorum praecipue de cartilagineo articulo genu in-
natantibus coagulis observationes.

Observatio VIII.

Mense Februario hujus anni persecui-
mus cadaver feminae annorum circiter 30.,
quae inde a tenera juventute claudicabat in
pede dextro. Inveniebatur ad latus poste-
rius insertionis ligamenti teretis fossa trans-
versa ossi et cartilagini caput ossis femoris
circumdanti impressa, cujus margines inae-
qualiter elevati eminentias parvas osseas al-
ba non diaphana cartilagine tectas exhibue-
runt. Reliqua cartilago ossis femoris et
omnis acetabuli facies sanissima et laevis
deprehendebatur, nisi quod in illa nonnul-
lis in locis color luteus conspiciebatur. Li-

gamentum teres propius, quam par est, ad cartilaginis naturam accedebat, fovea illius in capite femoris justo amplior parum erat, si cum sinistro articulo fanissimo compararetur.

Similia observantur a *Morgagni*, in ulterioribus exponenda.

Quo certiores eorum redderemur, quorum suspicionem priora movere experimenta, utque videremus, quo modo resarciat natura substantiae, jacturam in cartilagine, haec fecimus experimenta.

Experimentum IX.

Cartilagine[m] thyreoideam sinistram felis sextae octies apice cultri perforavimus; fatis sanguinis inde profluxit — ex membrana interna puto. Vulnus cutis filo contractum.

Octo diebus post hectica febre consumpta, ut felis experimenti II periit. Vulnus cutis fere siccum vidimus. Neque cartilago neque ipsius foramina, in quibus parum puris stagnabat, et in quae partes intrarant subjacentes quidquam mutata fuere.

Experimentum X.

Ex aure sinistra felis primae (Exper. I.) cartilagine[m] oblongam lineam et femis ma-

gnam eximere, orasque cutis non vero cartilaginem futura conjungere placuit.

Tertio die vix mortuae excidimus aurem crusta cruenta obtectam; futura soluta orisque vulneris integumentorum valde recessis, cartilaginem non conglutinatam, spatium vero, quod erat marginem cartilaginis inter et cutem impletam mucos rubicundo, haud quidem multo, condensato, et super oras cartilaginis inter et cutem non longe penetrante, invenimus. Color albus in cartilagine ubique conspici potuit, e coeruleo, qua illa corio erat tecta, e rubicundo pellucidus, qua mucus supersedebat. Uno tantummodo loco macula rubra paulo altius tenui cartilagini insidere visa est; cutis auriculæ nullo modo fuit vitiata.

Repetitum est experimentum in aure sinistra felis sextae (Exper. IX.), eximebatur cartilaginis pars duas lineas longa, et lineam lata, soluta prius cute interna.

Octo diebus post, cum periisset felis, vulneris spatium sanguine opertum reperiebatur, cartilago vero, exceptis oris extremis, quæ rubicundæ videbantur, non erat mutata.

Experimentum XI.

In latere dextro ex cartilagine thyroidea felis secundae (Exper. II. V.) partem

quandam quadratam lineam circiter longam, ita subtili manu excidimus, ut partes tantummodo essent discissae, nequaquam vero collisae. Sutum deinde est vulnus futura pelliionum.

Vixit, ut jam memoratum est, octo dies. Vulnus super laryngem siccum fuit, et vix quibusdam locis pure humidum; laetit vero haud exigua quantitas puris boni et laudabilis sub cute, et laryngi ipsi superfedit aliquid puris fere sicci. Membrana laryngem investiens crassior facta, flava et purulenta visa est.

Vulnus cartilaginis ne minimum quidem mutatum, invenimus margines acutos, colore lacteos, et ut brevi dicam, statum recens vulneratae cartilaginis.

Cutis interna laryngis intacta laesione parum rubicunda, protrusa fuit in vulnus, sed certiora defuere signa inflammationis.

Experimentum XII.

E cartilagine thyreoidea tertiae felis (Exper. III. VI.) parva parte quadrata excemta futura pelliionum junximus cutem. Aliquot vero diebus praeterlapsis solvimus iterum futuram, ne pus sub ipsa stagnaret.

Viginti octo diebus peractis vix vesti-

gium cicatricis in cute invenire potuimus. Foramen illud laryngis clausum fuit firma membrana, in qua conspiciebantur striae albae fere tendineae; interna cutis laryngis sub hac membrana in foramen intraverat parum adhuc depressum, et utriusque ope sic impletum. Firmius adhaerere visa est substantia haec intermedia oris perforatae cartilaginis, etsi facile devolvi potuerit a marginibus ipsius ut ante acutis, immutatis, neque volumine neque colore vitiatis.

Duo in his experimentis memoratu digna videntur; primum cutis internae tumor et in vulnus protrusio, quae jam in experimentis IX. et XI. apparuit; deinde firma et elastica illa membrana, vulnus exterius obducens, propago ut videbatur perichondrii externi. Quum vero cartilaginibus articulorum denegetur membrana crassior externa, et ossa subjaceant, magni momenti erat, simili modo in has inquirere.

Experimentum XIII.

Articulum sinistrum felis tertiae (Exper. III. VI. XII.) a latere interno aperuimus et in sinu, quo capita femoris finiuntur, novem parva foramina fecimus scalpelli apice.

Viginti novem diebus post foramina

quasi recens facta videre licuit; et facillime in lamina superiori cartilaginis abscissa apparuere. Parum sanguinis profuxit, si comprimere os tentavimus. a)

Experimentum XIV.

Eodem loco et tempore in ejusdem felis articulo genu dextro rotundam partem cartilaginis eximimus.

Mortuam felem inspicientes ligamenta lateralia optimo callo concreta reperimus, ita ut fere nullam animadverteremus cicatricem. Nihil morborum in articulo vidimus; immutatum fuit foramen cartilaginis insculptum, inaequale ut antea; repletum vero carne nova pauca, rubicunda ex nudato osse proveniente.

Cartilaginee articulares multo omnibus aliis esse inferiores, si spectentur vires, quibus polleant ad restituendas jacturas, et ex eo apparet, quod ne molimina quidem naturae, resarciendi damnum substantiae hic viderimus, etsi eodem tempore omnino clausa sint vulnera in cartilaginibus aliis facta, ut superiora experimenta docent: quae superius monita ad finem experimenti VII graviora adhuc reddunt.

a) Laqueo vitam finisse felem sine jactura sanguinis, hic notandum est.

Non equidem dissentiunt inter se numeri auctores, vulnera cartilaginum sanari; dolendum vero est, desiderari ubique diligentiores observationes, quibus vel cartilaginum genera, quae difficilius vel nunquam coeunt, ab iis distinguantur, quae facilius coalescunt, vel quibus illustretur modus, quo cartilaginum vulnera sanentur. Minus recte dicit Hippocrates a): ἐπὶν διακοπῇ ὀστέον, ἢ χόνδρος, ἢ νεῦρον, ἢ γνάθος τὸ λεπτόν, ἢ ἀκροποδίην, ἔτε αὐξεται, ἔτε ξυμφύεται. Alibi: b) ὅτε ἀν ὀστέον, ἢ χόνδρος, ἢ νεῦρον ἀποκοπῇ τῷ σώματι, ἔτε αὐξεται, ἔτε ξυμφύεται.

Rectius Galenus c) cartilaginum affectus, ait, aut insanabiles esse aut sanatu difficilimos. Et alio loco: d): si quis vel adipem vel carnem ex nostro corpore exciderit, loco illius vel altera adeps vel caro regeneratur. Arteria autem, vena &c. et cartilago, ubique semel perierint, iterum renasci nequeunt.

Celsus e) primus videtur accuratius rem

a) Aph. Sect. VI. aph. XIX.

b) ibid. Sect. VII. aph. XXVIII.

c) de usu partium. lib. VII. cap. VII.

d) de femine. lib. I. cap. XI.

e) de re medica. lib. VIII. cap. VI.

observasse, dum, non quidem, inquit, cartilagineam ipsam glutinari; circa tamen carnem increscere, solidarique eum locum. Quem sequitur verbotenus *Vesalius* a).

Experimentis quoque nostris firma sententia, cartilagineae nunquam coire, quo modo aliae partes laesae coeant; multoque opus esse tempore, donec tandem membrana, quae cingit cartilagineas, solidetur, et ad eam firmitatem ducatur, quae valeat cartilagineam in situ tenere. Minus recte igitur affirmat *Böttcher* b), fracturas cartilaginearum eodem modo sanari, quo sanantur ossa fracta, nec satis est dicere, ut *Ludwig* c), frangi cartilagineas et coalescere interarticulares. Fracturas cartilaginearum nostris temporibus d) rarissime accidere, aequae ex fractura cartilagineae atque experientia pa-

-
- a) Chirurgia magna. Venetiis 1568. p. 111. b.
 b) *Knochenkrankheiten. 1ter Theil. 2te Auflage. Königsberg* 1790.
 c) *Prima lineae anatomiae pathologicae. Lipsiae* 1785. pag. 15.
 d) Olim saltem auriculas saepius esse fractas, quam elegantioribus his temporibus, facile conjiceret, si volumina, quae Hippocrates, Galenus, Celsus, Vesalius et alii de fractis cartilaginibus aurium scripserunt, evolvas. Inter recentiores observationes fracturarum cartilaginearum quasdam potius fractis ossibus

tet. Si vero fractae sint cartilagine quaedam, nonne satius foret, partes juxta se invicem positas relinquere, ut perichondrium, cujus ope sola agglutinantur cartilagine, perichondrio accumbat, quam fractorum ossium instar ipsas reponere. Saltem nostro in tertio experimento simplici vulnere divisa aurium cartilago, nec e fede mota, ut perichondrium alterius partis alteri potuisset accumbere, non coaluit, quamvis quodammodo hoc sub ista conditione evenisset costarum cartilagini in experimento nono.

Non sola vero haec methodus naturae viribus superest: si ita fabricatae sunt cartilagine, ut partibus circumjacentibus contrahi possent, ad delendum spatium inane, contrahuntur. Sequentia experimenta id probant.

Experimentum XV.

Ex cartilagine thyreoidea felis primae (Exper. I et X.) eximimus particulam qua-

adnumerandas esse, ex exemplis judicare licet, quale Martin in Journal de Medecine Tom. LXXXIII. refert. Satis enim constat, in fenibus costarum cartilagine intus nucleum osseum alere, quamvis externa superficies fervetur cartilaginosa. Inferius simile exemplum in animali adducetur.

dratam, lineae magnitudinis, incisione prima, facta cultro, ad marginem inferiorem usque et fere superiorem penetrante. Cuiusmodi futura adduximus.

Tertio die quum vix enecatae anima excesserat, laryngem inquisivimus. Sutura, qua oras jam tumescentes conjunximus, soluta, videre licuit in parte priori laryngis ejusque musculis pus densum caseo simile, quo sublato sternothyroideos non inflammatos, coloratiores vero sinistri lateris thyreochoideos invenimus. Orae partium mollium in latere sinistro parum eminentes obiectae erant pure isto coagulato; quo loco vero fibrae musculares non inflammatae fuerunt, guttae puris mucosi profluxere, diversi, ut nobis videbatur, a muco pellucido, qui erat in larynge.

Vulnus in cartilagine factum fere evanuisse visum, quum pars dextra cartilaginis, prima incisione secundum suam longitudinem fere totae percissae, lateret sub sinistra. Quidquid adhuc vulneris supererat, implevere thyreoarythenoidei muscoli cutisque interna laryngis, leviter supra jacentibus partibus agglutinati. Quaque vero parte inquisivimus cartilagine nullam mutationem neque coloris neque pelluciditatis neque crassitiei adfuisse jure adfirmare pos-

sum
tus
ent
ve
nimus.

Grav
felis, qu
tis e lo
bus sup
(quin
cartilag
veto d
ter
rem car

Trig
ta penit
cidimus
strem
cartilag
angulo
compu
a pulit

Trac
nim ex
Bom
e) Ju

sumus. Inflammata praesertim versus latus finistrum laryngis cutem internam, cruentis nempe maculis, vasisque sanguinem vehentibus, sparsim translucetibus invenimus.

Experimentum XVI.

Grave vulnus fecimus in collo septimae felis, quaerentes tracheam iniquo situ capitis e loco suo motam, vulneratisque duobus supremis arteriae asperae annulis coalitis, (qui in fele a parte priori unam tantummodo cartilaginem constituunt, versus posteriora vero divergunt, spatio membrana, quae inter annulos est, impleto,) excidimus partem cartilaginis lineam latam.

Triginta sex diebus post valde extenuata periiit. Tracheam, qua parte aliquid excidimus cartilaginis, reliquis annulis angustiores invenimus. Proxima sibi extrema cartilaginis perscissae vidimus, seque sub angulo obtuso tangentia et versus priora conjuncta firmiori quadam membrana, ita ut paullulum moveri possent.

Tracheae vulnera simplicia facillime sanari ex multis constat observationibus. *Bourienne* a) e. g. ut plures alios omitta-

a) Journal de Medecine Tom. XLI.

mus, observavit, tracheam secundum suam longitudinem fere totam divisam esse restitutam. Vulnura haec solo perichondrio ad pristinum statum restituto videntur esse sanata.

Ubi vero cartilaginis pars deperdita est, ibi contractiones annulorum sunt maximi momenti, quibus ut nostris in experimentis angustior postea redditur aëris iter. Simile quid evenisse in casu a *Fine* a) observato, necesse est; cartilago thyreoidea pluries divisa et ita perforata, ut vulneris diameter pollicem aequaret, plurimis antea secessis particulis sanata tandem est. *Arnanda* b) tracheae vulnus globo sclopetario factum iterum clausum esse vidit. Inferius vero adducetur exemplum, aperta manere tracheae vulnera, cum nimia substantiae cartilagosae jactura juncta; quod tali in casu unica via, strangulationis periculum removendi, videtur.

Multa pro tracheotomia inde fluere nobis videntur. Morbi, qui efflagitant hanc chirurgiam, solent esse periculosissimi, et eorum aliqui, ut inflammationes laryngis

a) Journal de Medecine Tom. LXXXIII.

b) Traité des operations par Garengot. Tom. I. Paris 1720. pag. 497.

facile redeunt: novum igitur damnum adjiceremus morbo futuro, si annulorum partem, ut recentiorum aliqui volunt, excideremus; nec tantum fistulam spatio annulis interjecto immittere contenti essemus. Jure attentiores nos adhuc reddit *Wilmer* a), qui aegrotum, cui vulnerata transversim trachea erat, quarta jam praeterlapsa hebdomade, quum certa spes felicitis successus affulgeret, alte spiritum trahere, subitaque morte perire vidit, et marginem superiorem vulneris tracheae versus interna curvum et carne multa e novo nata obtectum, quae iter aëri clausit. Metui, ne excidat fistula annulis interjecta, qui excidere partem cartilaginis suadere posset, ne tum vulnere collapsio aeger subito de vita periclitetur, obviam itur, simulque contractionis damnum evitatur, aut plurium annulorum simplici vulnere, aut melius methodo a *Vicq d'Azyr* b) proposita, spatium nempe illud triangulare, quod est inter cartilaginem thyreoideam et cricoideam, perscindendi. Posse sine periculo, si occasio expostularet, ex cartilagine thyreoi-

a) Cases and remarks in surgery by B. Wilmer. London 1779.

b) Histoire et memoires de la Societé royale de Médecine. Tom. I.

dea ipsa satis amplam partem excidi, ut haud spernendum oriatur foramen, superiora quoque nostra experimenta demonstrant. Haud magnum damnum voci inde nasciturum esse ex eo colligi potest, quod firma membrana elastica progressu temporis obducatur aperturam, et quod saltim in nostris felibus nulla vocis mutatio observata sit aliquo praeterlapso tempore.

Causa, cur in omnibus cartilaginum vulneribus, quae hucusque fecimus, nunquam certae inflammationis notae sint repperitae, etsi musculi, aliaeque partes vicinae, saepe inflammatione fuissent vitiiati, in eo forsitan quaerenda est, quod sicciore cartilago paucissimis tantum gaudeat vasis sanguiferis. Hinc quoque pateret, cur perichondrii tantum ope, quod plurimis scattet vasis, cartilagine sibi agglutinentur. Inflammationis enim, quae solummodo occupat vasa sanguifera, quidam gradus maxime juvat agglutinationem vulnerum. Dubium semper erat, annon fortiores stimuli cartilaginis inflammationibus sciendis pares essent. Haec ergo fecimus experimenta.

Experimentum XVII.

In articulum genu felis primae (Exp. I. X. XV.) particulam vitri, magnitudinem

partis quartae grani piperis aequantis, alte immissimus, ut videremus, quae sequantur pressionem mechanicam corporis alieni, articulo inclusi.

Tertio die post enecatae felis immutatum invenimus articulum, neque tumescens, neque cartilaginem ullo modo vitiatam.

Experimentum XVIII.

Felem octavam, ferocissimam accepi, cujus animum ante verberibus frangere necesse erat, quam sibi chirurgiam adhiberi pateretur. Altera tandem die aperuimus articulum genu dextrum, sinumque cui superinnatat patella, ferro candenti saepius tetigimus. Quo altius urit ferrum, ortae sunt maculae fuscae, aliisque locis ex albo flavescens, ferrum vero, frequentiori usu refrigeratum leves tantum fecit impressiones non coloratas. Patellam repositam in situ filo servare voluimus. Vulnus cutis futura pellionum adduximus.

Duobus post diebus felis mortua est. In articulo, soluta ante futura patellae, vidimus faniem tenuem rubicundam. Mirum, quantum mutatae fuerunt maculae; impressiones adhuc conspici potuerunt, nullum vero vestigium fuscæ illius coloris. Qua vero

parte cartilago his maculis fuit notata, pellucidiores vidimus, quo forte factum est, ut obscurior nobis esset visa. In abscissa suprema cartilaginis ustae lamella albas adhuc haud perlucidas sparsim animadvertimus maculas, quorum ambitus erat pellucidus. Quicquid cartilaginis intactae restitit, sanum deprehendimus, nec minus cartilagine tibiae. Et hic nullus usquam ad fuit cartilaginis tumor. Rubicundiora fuere capita femoris.

Experimentum XIX.

Plurimis incisionibus factis aditum fecimus ad articulum genu sinistrum canis vetuli, eamque ob causam vehementius laesum, exiguamque partem lapidis caustici partes molles contra nostram voluntatem in transitu tangentis, in articulum immisimus. Vulnus cutis non respondit vulneri articuli, ne quid detrimenti aër intrans faceret.

Decem diebus post stragulavimus. Vulnus articuli repletum erat lympa plastica indurata, cartilagineosae fere indolis, superius rubra, quibusdam locis inflammata, melius diceres cruenta. Intra cutem latuit multum puris crassioris. Ligamenta, in quae haec lympa transiisse videbatur, intumescere, fibrarumque compages fere soluta nobis visa est.

Incorrupta fanitate hic, ut in altero articulo apparuere cartilagines, capita vero femoris interna utriusque articuli inaequales et asperae obducebant.

Experimentum XX.

Articulo sinistro genu felis quartae (Exp. IV.) a latere interno aperto particulam arsenici, magnitudinem dimidii grani piperis æquantis alte immisimus. Forsan ipsam laesimus cartilaginem, distendentes cultro articulum.

Septimo die post trucidatam accurate quum dissecuimus, vulnus cutis paucò pure humidum invenimus. Intra cutem fedit haud exigua quantitas puris crassi flavescentis, totum articulum circumdantis et fere in tunicam cellulosa mutati, quod inflammata tela cellulosa quasi circulo inclusum fuit. In latere externo, ex foveola, cujus fundum constituit cartilago capitis femoris externi, cum saltu exiit arsenici corpusculum minus et obtusum redditum. Ligamenta externa resoluta in purulentam membranam sunt visa. Ligamenta cruciata, rectius diceres tunicam eorum externam, et glandulas circa patellam synoviam secernentes inflammatione correptasprehendimus, capita vero femoris cruris que cartilaginosa non

mutata aut inflammata. In capite externo femoris fissura a scalpello facta conspici potuit.

Experimentum XXI.

Aditum in articulum sinistri genu felis secundae (Exp. II. V. XI.) dedit incisio a latere externo, in quem circiter grana duo lapidis sic dicti infernalis alte immissimus, qui vix tangens partes molles alto sub clamore bestiae destruxit.

Quinque diebus post res male se habere. Nihil cibi sumsit; accessit his malis lipitudo, frequens horribilatio, magna odoris foeditas, tandemque summa macie extenuata periit octo diebus inde ab experimento facto praeterlapsis.

In articulo fuit intra cutem focus puris cinerascentis, densi, foetidissimi, ipsum articulum inundantis. Ligamenta deprehendimus mollia fere soluta, colore glauco, patellam, qua parte cartilagine tecta est, colore fusco maculatam, inferius versus tibiam rubicundo colore intermixto. In nonnullis locis hic color per totam cartilaginem conspici potuit, in reliquis vero lamina alba subjecta erat. Superficies articuli tota plus minusve hoc colore, versus exterius caput

magis livido fuit turpis. Ubi crassior paulo cartilago erat (monendum vero, tenuissimas articularum cartilaginee esse in felibus) ibi lamina inferior fuit lactea, minimeque vitiata: alba quidem, justo minus vero pellucida apparuit cartilago, si facies tantum colorata suprema est percissa. Distincte id videre licuit in facie cartilagineum femilunarium sectarum; tibiae cartilaginei tectam faciem minime mutatam deprehendimus. Discrimen inter sanas et aegrotas id intercedere nobis visum, quod hae magis siccae membranae similes tactui sese obtulere, sed nequaquam fragiles. Comparatione facta cum altero osse, livido colore os quoque notatum deprehendimus, praesertim in locis, quibus color fuscus altius in cartilagineum irrepsit. Diaphysis fuit incolumis. Ne vestigium quidem superfuit lapidis infernalis.

Experimentum XXII.

In articulum sinistrum felis octavae (Exp. XVIII,) a latere interno apertum ligamentum triangulare patellae transverse percisso, exemptis glandulis synovialibus divisisque ligamentis cruciatis spiritum nitri fumantem infudimus, qui effervescebat in articulo. Sinui quoque pro patella spiritum istum illinimus penna. Partibus mollibus ut liga-

mentis ita fuit infestus, ut citissime colorem nigrescentem glaucum induerent; cartilago vero flavescens facta est. Ligamentum triangulare patellae futura iterum adductum a latere vinximus. Externe futura pellionum adhibita est.

Duobus post diebus in mortua feli sub cute articuli finistri parum effusae lymphae, rubicundae, futuram vero patellae solutam deprehendimus. Cartilago magis quam ante flavescens, ligamenta vero cruciata fuere fusca. Haec vero coloris mutatio non totam transiit cartilaginem; qua crassior est cartilago, laminae ipsius inferiores ut antea fuerunt lacteae et immutatae. Cartilaginee semilunares eodem modo deprehendimus flavas, earumque lamellas inferiores ut antea albas. Cartilaginee non tumere.

Ut experimenta hic adducta plus lucis affunderent, intererat adhuc scire, quid inflammatio ossis articulorum valeat in cartilaginem subjectam. Hinc fecimus

Experimentum XXIII.

Caput internum femoris felis sextae (Exp. IX. et X.) instrumento perforavimus, ut foramen rotundum, cuius diameter fere duas lineas aequabat, ad caput externum pene-

traret. Scobe diligenter sublato purgatoque vulnere circiter granum lapidis infernalis vulnere immisimus, vulnusque charta scriptoria firmiter clausimus. Sutura pellionum conjunximus vulnus.

Octo diebus post ad summam maciem redacta periit. Humidum fuit vulnus externum articuli: sub cute abscessus natus erat ad tibiae medium usque penetrans. Circa caput internum femoris sedit coagulum crassi puris, caseo similis, partesque vehementer longe lateque fuerunt inflammatae. Charta, quam foramini infiximus, ei adhuc inhaesit. Siccam causticoque exesam remedio deprehendimus, atque in articulo fluidum fusci coloris. Os vehementissima inflammatione longe internam tunicam medullarem aggrediente medullamque ipsam obscure sanguinolentam corrumpente, erat vitiatum: foramen, quo usque penetrabat, vidimus nigrum et siccum. Articuli ligamenta cruciata vix inflammatio invasit; cartilago, quaque parte capita femoris obducit, paullo magis vero in interna facie patellae vix fuit flavescens, pure forsan, cui innatabant hae partes. Sanarum ceteroquin ad instar cartilagine pellucidae et tenues erant. Lamellae inferiores, quo loco cartilago crassior est, habuere etiam

lacteum consuetum colorem. In sinu capitulum femoris, cui superinnatat patella, transluxit os inflammatum, ibique major macula magis flavescens fuit. Cartilagine tibiae sanas deprehendimus.

Melius adhuc differentia, quae cartilaginem interest, et os, ratione inflammationis, ex sequentibus experimentis elucebit in cane vetulo (Exper. XIX.) institutis, cujus cartilagine costarum nucleo osseo praeditae erant.

Experimentum XXIV.

Chirurgia nostra villosa huic cani ita administrata est, ut incisione magna in parte priori pectoris facta, musculis, adipisque, quae multa erat, et multum impediementi afferebat operanti, perscissis, cartilagine primae, quae suspensa haeret inter musculos abdominis, extremitas persecaretur.

E cartilagine penultima vera, nec minus proxime ab osse pectoris ex ea, quae huic in latere sinistro opposita erat, multum eximimus.

Cartilagine ultimae verae perichondrium diligenter derasimus, et partem quandam cartilagine secundum totam ipsius longitudinem auferre placuit.

Has

Has vulneratas cartilagine in medio osseasprehendimus; cum strepitu quodamculter per cartilagine transmissus est: lamella tantum superior cartilagine naturam servavit; interius in os mutata fuit multis punctis notatum rubris. a) Ligaturis quibusdam sanguini multo profuente occurrendi fuit necessitas, & tandem futura interrupta adhibita. Altero die multum lymphae ex vulnere profuxit, et jam tertio inde ab experimento die suppuratio nata est. Septimo die solutam futuramprehendimus, quo factum est, ut orae vulneris in pectore facti vehementer recederent.

Decem diebus post mane strangulatum post meridiem secimus.

Cutis crassa et tumefacta in latere sinistro agglutinata fuit; in latere dextro sub ipsa cavum quoddam laeve, sacco simile animadvertere licuit. Vulneris fundus lymphae condensata, qualis jam in experimento XIX eodem in cane descripta est, et quae firmiter perichondrio adhaesit, fuit tectus.

-
- a) Alia in costa hujus canis invenimus ad latus ossei nuclei, qui in omnibus costarum cartilaginibus est alium parvum, a cartilagine lamina priori separatum; ipse iterum lamina cartilaginosa, et haec perichondrio tegebatur.

C

Huic lymphæ insiderunt fibrae musculares, adeps in ipsam transiisse visa inhaesit.

Extremitas cartilaginis perscissae juxta et supra alteram partem haerens in plastica lymphæ sedit. Partem ad costas vergentem firmum quoddam coagulum lymphæ circumdedit, quo soluto margines obtusos, colorem vero non mutatum invenimus. In media vulneris superficie apparuit nucleus ille tenuissimus osseus. In parte ad os pectoris tendente major visus est nucleus, quam in altera parte. Cartilago non fuit corrupta.

Costae penultima verae nucleum osseum, quo nudatus erat, parum inflammatum deprehendimus, et lympham coagulata, qua tegebatur, cruentam, vix ausim dicere inflammatione correptam. Haec lymphæ alba fuit eo loco, quo attingebat cartilaginem sua membrana tectam, et quo loco nucleus osseus haud nudatus erat; color quoque ruber aliaque signa inflammationis ibi in ipsa defuere. Cartilaginem non mutatam videre licuit neque ambitu excedentem, neque colore vitiatam.

Sanam quoque in altero latere cartilaginem, laesionibus vero cultro factis adhuc perspicuis, deprehendimus; os vero rubicundum.

Eadem in costa ultima vera observavimus, in qua cartilaginis membrana propria et substantiae pars ita derasae erant, ut nudatus osseus nucleus ante oculos esset positus. Hic autem nucleus ut in costa jam descripta ruber, inflammatus, friabilis et cinctus subtili margine fuit albo.

Cartilago, ubi tantum membrana et parte substantiae orba erat, ne quidquam mutata fuit, ut recens vulnerata videri posset. Invenimus tenuem cartilaginis laminam, olim forte abscissam vulnere adhuc insidentem, nec acutioribus angulis tot post dies liberatam, nec reliquae cartilagini agglutinatam. Firmiter adhaesit lympa plastica perichondrio non laeso, a costa vero nudata facillime *potuit* devolvi.

Nullo artificio cartilagine, dum tales manent, inflammari posse, quisque facile videbit, qui superius adducta experimenta accuratius contemplatur; et rubicundi cartilaginum margines in experimentis II et X observati inhaerenti sanguini, quo in vulnere circumfusi erant, non vero inflammationi tribuendi sunt. Effectus quoque, qui acria chemica et candens ferrum secuti sunt, coloris nempe in flavum mutatio et pelluciditatis quaedam jactura, ubi albus color fusco in locis ustis vicinus erat, minus vitali car-

tilaginis in stimulos reactioni, quam chemicis horum stimulorum viribus adscribendi sunt, cum nil mutata cartilago et nullus tumor in proximis partibus observarentur, cumque idem effectus et in cuticula vitae fere experte et in carne mortui animalis his causticis creantur, et arsenicum potentissimum vivo corpori venenum, nil in cartilaginem potuisset. Falsa igitur *Fabricii ab Aquapendente* a) opinio, inflammari punctam cartilaginem et putrescere, est, et causam suam in loco, qui in *Galenii* b) scriptis occurrit, agnoscere videtur, ubi ex *Democriti* scriptis carmen de medicamento ex dictamno alligatur: juvat ulcera et callos, et nervos perditos, et musculos, et alto cartilagine corpore putrescentes, quae incumbunt ossibus. Jam plerumque gentium more refutatur illa opinio, quae ornamenta per nares auresque perforatas sine damno ducunt.

Prius in morbo coxario articulorum ossa corrumpi videntur, quam cartilagine, quae ipsis incumbunt. Saltem *Ford* c) vidit in puero, qui e sella cecidit, cartilaginem acetabulum investientem uno

a) *Ejus oper. chir. append. libr. II. pag. 21. Venetiis 1619.*

b) *de compos. medicament. per genera. lib. V. cap. X.*

c) *Bemerkungen über die Krankheiten des Hüftgelenks. Breslau 1793. pag. 19.*

tantum loco perforatam, ita tamen, ut specillum per hoc foramen tum versus faciem internam carie correpti ossis pubis tum versus os ischion facile duci posset, magisque quam acetabulum ipsum partem externam ossis innominati deprehenderit vitiatam; parva tantum in cavo articuli puris erat quantitas. *Pearson* a) caput tibiae vidit carie exesum, et cavum inde factum pure repletum; articulum vero nullo modo vitiatum. Et *Murray* b) tumidum invenit extremum tibiae et friabile, ubi cartilagine destitutum erat, sanum vero, ubi cartilagine adhuc fuit obductum, ut potius cartilago os tueri videatur. Alio quoque in morbo *Morand* c) in celebri femina *Supiot* ossa quidem totius corporis vitata et emollita, cartilagine tamen genu et femoris non corruptas albas, laeves et elasticas, ut et reliquas totius corporis sanas deprehendit. d) Intelligitur

-
- a) Medical communications Vol. II. Lond. by Johnson.
 b) *Abhandlung über die Knochenspekgeschwulst. S. Sammlung auserlesener Abhandlungen für practische Wundärzte.*
 c) *Histoire de la maladie singuliere d'une femme. Paris 1752.*
 d) Incorrupta cartilago figuram cum osse emollito mutare videtur, hinc tanta exstant apud autores (*Morgagni, Paletta* et alios) exempla mutatae vel acetabuli.

nunc, cur sine dolore rotari caput femoris in acetabulo morbo coxario laborante facilius possit, quod primus D. *Carlton* a) animadvertisse videtur. Idem experientia mea teste affirmare queo. In nostrum nofocomium aegrotus eodem morbo laborans allatus est, quem felicissimo successu curavit b. *Clossius*, paterno amore me amplectens, cujus praematuram mortem cum omnibus discipulis lugeo. Nunquam ex mente excidet, quae et quanta illi debeam.

Minus recte opponeres summum dolorem a cartilaginosis vel osseis corporibus articulo, praesertim genu, subinde innatantibus procreatum; hic dolor non cartilaginosis sensu, sed ossium subjacentium vel ligamentorum pressione oriri videtur. Saltem nostro in experimento (XVII) durius vitrum nullo modo mutare potuit cartilagi-

buli figurae, vel capitis ossis femoris sine jactura cartilaginosis. *Paletta* l. c. p. 39. in claudicante adolescente acetabulum sanum, cartilagine sua tectum, figura duntaxat mutatum deprehendit, et caput femoris in vertice valde depressum atque inferius veluti productum in obtusum rostrum. Tota ejus superficies cartilagine colore et crassitie naturali tangebatur, excepto exiguo tractu circa ligamenti tectis foveam, ubi extenuata erat.

a) *Ford* l. c. p. 35.

nem, quamvis saepius movisset articulum animal. Nec mirandum igitur est, post exenta haec corpuscula, subito cessare gravissima symptomata, nec ex ipsis ullam nasci inflammationem. Instar omnium liceat citare *Biermann* a), qui omnes hucusque notos casus collegit in dissertatione: de corporibus juxta articulos mobilibus.

Non vero sine consilio ita factum esse a natura putandum est, ut nunquam inflammetur cartilago, quae quovis motu premitur. Ita enim fieri potest, ut membra vehementissime in articulis collisa, sanentur, si obviam itur ipsorum ossium inflammationi, quae, ut nostra experimenta XXIII et XXIV docent, non transit quidem in cartilagine, ipsas vero pure facto corrumpere potest.

Cur vero spurii articuli jam longo a tempore formati solo tritu ossium ipsos constituentium non amplius inflammantur, et coeant, facile quoque inde patet, et cur necesse sit, hoc in casu facies articulares ipsas deradere ferro; laevigata enim ossa vera cartilagine nunc sunt obducta.

Sensu natura cartilaginem destituit, ut ipsam muniret, quam in articulis nullo mo-

a) Wirceburgi 1796.

do restituere potest: plurimi enim morbose stimuli non simplici effectu damna vivo corpori inferunt, sed maxima plerumque demum oriuntur reactione solidi vivi, se ipsum hoc modo mutantis. Plurima autem profant exempla, cartilagine detritas in claudicantibus non renasci. Pauca eorum tantum afferemus. *Tabarranus* a) crus aniculae dextrum claudum dissecuit, quod tribus fere transversis digitis sinistro brevius, nec tamen macie extenuatum fuerat. Femur nec luxatum nec fractum reperit; ligamenti autem interni, nec qua capiti, nec qua acetabuli fundo inseritur vestigium ullum superesse vidit; praeterea caput et acetabulum cartilagine erant omnino destituta, et quum maceratione paullo essent purgata, ossa spongiosa apparuerunt. *Paletta* b) in viro, qui a pueritia claudicabat, acetabulum in aream superficiale expansum invenit, fundum ejus quidem cartilagine tectum; hanc vero ad peripheriam deficientem et spongiosam ossis substantiam nudam relinquentem. Caput ossis femoris a figura globosa abierat in superficiem planam et spongiosam cartilagine destitutam. In alio

a) Lettr. anat. I. Lucca in Paletta adversar. chir. I. Mediolani 1790. p. 25.

b) Ibid. pag. 32.

viro a) cartilagine[m] capitis ossis femoris ad cervicis ambitum destructam, et pariter in peramplo spatio, cujus centro ligamentum internum adfigitur. *Morgagni* b) vidit in lanuario, qui in latus dextrum claudicabat in facie externa ossis ileum quasi acetabulum alterum ex substantia alba, firma, et ejus, ex qua ligamenta construuntur simillima, addito limbo mediae inter cartilagine[m] et ligamentum naturae. Laevis erat hujus acetabuli facies. Caput femoris, ubi a cervice exstare incipiebat, solita forma et laevitate praeditum erat, sed postquam sic aliquantum processerat, deprimebatur et nudatam cartilagine substantiam osseam ostendebat, quae mox in fundo quidem firma et dura et albida, sed granosa haud fecus apparebat, ac in multis vesicae urinae calculis superficiem videmus. — Quomodo hic destructae sint hae cartilagine[s], sine ingenti ossium damno, in ulterioribus exponetur.

Facile objicere posses renasci cartilagine[s] in spuris, nempe ex fractis ossibus natis, articulis, in quibus cartilagine[s] species regeneratur. Ingens vero discrimen interest

a) *Ibid.* pag. 30.

b) de causis et sedibus morborum. ep. 56. art. 27.

inter cartilagine[m] interarticularem, cujus os subjectum non renascitur, et inter cal- lum cartilagosum, cujus pars tantum non ossificatur, et minus recte, experientia te- ste, quod in uno observatur casu, trans- ferretur in alterum. Elegantissime exponit *Haller* a) ortum calli, atque eo ipso ortum cartilaginis in spurii cartilaginis his nempe verbis: callus ex succo gelatinoso a fractis ossium extremis et medulla proveniente for- matur. Succus hic per gradus crassescit, tandemque in cartilagine[m] mutatur. In hac cartilagine nimirum, ossea puncta, ut in naturali ossificatione enascuntur, sensim augentur et cartilaginosa facies contra minui- tur, ut quoque rubia tinctorum, quae nec periosteo nec cartilagini colorem conciliat, tantum callo jam in os mutato ruborem im- pertiat. Et ipsum supra ex *Morgagni* alla- tum exemplum docet, in acetabulo penitus e novo nato cartilagine[m] e novo esse pro- ductam, in veteri vero capite femoris arti- culari semel destructam cartilagine[m] non iterum esse renatam. Quin *Home* b) ob- servationem affert, quae nec ipsam e novo natam cartilagine[m] spurii articuli iterum re-

a) Deux memoires sur la formation des os, fondés sur des experiences. Lausanne 1758.

b) *Biermann* l. c. p. 25.

nasci docere videtur, si semel indurata fuerit: sacculus notabilis magnitudinis humore mucoso synoviam aequante impletus articulum spurium ambiit, in humero hominis 68 annorum jam ante quatuor annos natum. Cartilaginea plerumque massa in quibusdam articularis faciei locis apparuit; quaedam cartilaginea puncta ipsa superficie articulari multo prominentiora videbantur. In articuli cavo circa 40 corpora perparva cartilaginea libereque vagantia reperiuntur, quae eminentiis cartilagineis modo dictis similia erant, ita ut facile quis induci potuerit, haec initio tales eminentias fuisse, quae deinceps divulsa essent, haecque corpora iis locis adhaesisse, quae nunc substantia cartilaginea carebant. — Silentio transimus casus articularum spuriorum, ubi ne quidem cartilago vera nata erat, et qui minus huc pertinent, quales inveniuntur apud *Morgagni*, *Acrel*, *Bonn* et plurimos alios.

Hucusque fermo erat de reunionem, regenerationem, et inflammationem cartilaginum; etsi vero haec phaenomena nunquam accidere videantur in cartilaginibus, nemo tamen facile absolvi his omnes corporum animalium mutationes dicet, maximaque momenti exstant exempla in homine mutari cartilagineas, ut quibusdam aliis obnoxiae

sint mutationibus, scire interesset: quid valeat pus in cartilagine, primo igitur quaesitum est.

Experimentum XXV.

In pectoris latere dextro felis primae (Exper. I. X. XV. XVII.) manu haud subtiliori vulnus tres pollices longum factum, solutaque est cartilago secunda notha dicta, quae extremis partibus abdominis inhaerescit. Tentantes deradere perichondrium fregimus cartilagine.

Quae supra hanc posita est cartilagine et costae ipsius partem vitro rasimus, quo factum est, ut ipsa cartilago levibus quibusdam corrumperetur incisionibus. Intactam vero versus os pectoris reliquimus.

Quae huic proxima erat primam genuinam cartilagine exemta prius particula perscidimus.

Sutum est vulnus futura interrupta.

Tribus diebus post felem enecavimus, sed altera demum post mortem die investigari licuit. Ex vulnere pectoris, diductis antea oris agglutinatis, profluxit non multa sanies rubicunda. Intra cutem latuit ingens cavum, pure caseo simili obductum,

quod adipe flavescenti intermixtum erat. Musculos longe lateque inflammatos, cartilagineas nudatas carne mucosa flavescenti obiectas, cavum pectoris apertum, pulmones inflammatione correptos partimque pure illo tectos, et exiguam puris quantitatem in pectore vidimus. Nec hepar ipsum omni inflammatione fuit liberum, quod autem modo occidendi bestiam fieri potuit. — Pars cartilaginosa secundae costae nothae versus os pectoris ubi non erat derasa, carne rubicunda, derasa vero pars mucosa flavescenti tecta apparuit. Pars dissecta ossi pectoris juncta, fuit ex subcoeruleo alba, distincto adhuc prasente nucleo albo. In parte derasa nucleus quidem iste albus non defuit; ambitus vero magis flavescens quam subcoeruleus fuit, et nucleus albus minus distinctus, colorque in collisa parte magis flavescens. Versus os costae vero cartilagineae color subcoeruleus immutatus fuit superstes.

Cartilagineae primae nothae, quam totam persecuimus, utramque faciem fordide flavescentem vidimus. Nucleus ille etsi minus distincte translucebat; minus vero acuti fuere margines cartilagineae vulneratae. Facies rerum haec mutata non alte penetravit. Haec cartilago, ut prior, non tumefacta potius tenuior cartilagine sana alterius lateris esse nobis visa est.

Tertiam cartilaginem, quae ultima vera est, nudatam, inferius flexam et partibus inferius positis adhaerentem tegit caro flavescens illa supra memorata; haec vero cartilago tenuior erat, quam cartilago alterius lateris. Ambitus persectae cartilaginis fuit parum sordide flavescens.

Experimentum XXVI.

Felis sextae (Exper. IX. X. XXIII.) cartilaginem costae penultimaе verae dextri lateris sectione obliqua, ultimaе vero costae cartilaginem super specillum sinuatum transversa sectione divisimus.

Ex cartilagine prima notha partem eximimus. Sutum est vulnus futura pellionum.

Octo diebus post futura nondum soluta erat. Sub cute copia fuit ingens puris foetidi, caseo similis, cruenta sanie immixti, ad cavum pectoris inflammatum lymphaque plastica obductum penetrantis; innatarunt ei cartilagine perscissae. Extrema cartilaginum penultimae et ultimae verae, aliud juxta aliud posita erant, et membrana quae cingit cartilaginem crassior facta, et in pus mutata visa est; quo loco dissectae erant cartilagine, magis siccae minusque molles sunt visae, quam sanae, ita ut fen-

fum tangentiſ ossa perceperis, ſi cultrum moveris ſuper cartilagineſ; eſti ſanae etiam cartilagineſ durioſeſ in hac feli erant, quam ſolent eſſe. Margineſ cartilagineſ coſtae ultimae verae verſuſ coſtam obtuſioſeſ reditae videbantur et flaveſcenteſ erant.

Idem color ſordiduſ conſpici poterat in cartilagine prima notha, ex qua aliquid eximimus; in utraque vero non alte penetravit haec coloris mutatio.

Eſti cartilago haud laeſa, quae ſuper haſ vulnerataſ ſita eſt, et quae ſua membrana privata non erat, puri innataret, parteſque vehementer inflammatae eſſent, attamen in ipſa nullum vitium potuit inveniri. Proxime a vulnere vaſa cruore turgeſcentia conſpiciebantur.

Experimentum XXVII.

In latere dextro thoraciſ felis ſecundae (Exper. II. V. XI. XXI.) cartilago perſcindebatur, et ex ea, quae ſupra hanc ſita erat, ſegmentum tantummodo excindebatur. Partem muſculoſam a coſtiſ ſolutam, quae multum reſſit et eminuit, totam diſſecabamus et labia vulneriſ cutiſ futurae pellionum adducebamus.

Octo diebus post, in thorace facti vulneris pauco pure humidi, futura nondum erat soluta; haec exemta in oculos cadebat totus ambitus vulneris plenus pure fere sicco, crasso, magni foetoris. Qua parte aliquid ex cartilagine erat exemptum, color lacteus aberat et parum flavescens reddebatur. Fragiliori factae quam ante, nec eadem mollities inerat et ita friabilis, ut cum strepitu quodam in granula cultro comminui posset, erat. Altius penetrabat haec facies mutata cartilagine versus os pectorale vergentem, vix eam, quae versus costas tendit. In fine cartilaginis ad os pectoris tendente, incisio ad nucleum cartilaginis usque, in parte costam vergente transversa conspiciebatur fissura, fere totam findens cartilagine. Quousque fissurae hae procedebant, colorem illum fordidum et granula vix memorata animadvertere licebat. Reliquam partem cartilaginis incolumem, neque lacteo subcoeruleo colore, neque crassitie, neque mollitie vitiatam videbamus. Membrana, cartilagine circumdans per longum spatium pure circumdata erat, et in illud quasi transiisse visa.

Extremum cartilaginis dissectae ad os pectoris tendens supereminebat alteri. Facies vulneris cartilaginis neque intumescens
tis

tis neque tenuioris redditae erat flavescens, friabilis, granulosa et stridore quodam perfrindebatur. Desiit vero mox haec mutatio structurae. Finem cartilaginis, quae versus costas tendit, color idem sordidus unam et dimidiam lineam alte penetrabat; nec equidem facta friabilior haec cartilaginis pars est, si exceperis locum, quo incisa fuit. Haud exigua pars membranae circa cartilaginem in pus quasi mutata videbatur.

Suberat huic cartilagini sacculus liquido plenus pure; partemque inferiorem pulmonis dextri inflammatione correptam deprehendebamus.

Mutationes hae, de quibus in ulterioribus erit fermo, utrum cartilagini, seu corpori vivo sint tribuendae, an simplici puris in cartilaginis substantiam effectui, sequenti experimento decernere tentavimus.

Experimentum XXVIII.

A latere interno aperuimus articulum genu felis nonae, ligamentum triangulare patellae divisimus, exemptisque glandulis synovialibus, particulam cartilaginis costae ejusdem felis filo vinximus ad ligamenta cruciata, vulnusque iterum futura clausi-

D

mus. Quatuor diebus post hectica febre consumpta periit et statim dissecta est.

Sub cute articuli latuit ingens copia puris flavi, crassi, foetidissimi; immixti sanie rubicunda. Valde intumuerunt partes molles, cartilago abscissa e suo loco non mota magis flavescens fuit, quam sana, minus vero flava quam cartilagine pectoris in eadem fele, quae innatabant puri. Granulosam vel fractu faciliorem aliis hujus bestiae cartilaginibus hanc non vidimus, exceptoque colore flavescente nullam aliam animadvertere potuimus mutationem. Hoc vero colore non solum facies hujus cartilagine, quam articulo injecimus, ubi perichondrium superstes erat, sed illae quoque, ubi hoc abstulimus, erant imbutae.

Ossa vidimus colore livido notata; cartilagine sinus pro patella parumper decorem, nullo autem alio modo vitiatam.

Si hoc experimentum comparatur cum experimento XXV, et cum pectoris cartilaginibus in experimento ipso XXVIII. simili fere modo principio cartilagine cum vivo corpore adhuc cohaerentem imbui pure patet, aequae ac cartilagine ex corpore exemptam; nam quoque cartilagine in experimento XXV et XXVIII. quae corpori adhuc junctae erant, nondum erat factae granulosa, ob

paucum, puto, tempus ipsis concessum. Adde, quod cartilago vivo corpori adhuc juncta et pure stimolata non plura vivae reactionis signa monstret, quam ea, quae a corpore sejuncta puri immergebatur; quod porro secundum experimenta XXVI. et XXVII, si gravius quoque progressu temporis mutetur cartilago et granulosa friabilisque fiat, tamen vicinae ipsius partes, quae pure ipso non tanguntur, nullo modo afficiantur; et lege fere simplici chemica cartilaginem pure mutari dices. Forsan pure ablato in pristinum statum quandoquidem redit cartilago pure mutata, ut loca usta in experimento XVIII. synovia iterum affluente in mollem pristinum statum redibant. Ford a) equidem animadvertit in tumore albo articuli manus, quamvis frendor quidam sub motu articuli jam adfuerit, hunc tamen sexta hebdomade vesicantium sub usu iterum cessantem, et ægrum sine anchylosi brevi restitutum: et alio loco b) tumores scrofulosos in digitorum articulis luculenter evanescere vesicantibus adhibitis asserit, et fridorem inter ossa mota iterum tolli et sine anchylosi articulos ad pristinam sanitatem reduci. Stridorem vero hunc detritis cartilaginibus effici,

a) l. c. p. 137.

b) l. c. p. 41.

plurimis locis affirmat. Et *Cheston* a) de fungo articuli agens, sentiri ait, aliquid arenae similis in articulo. Ille stridor quidem superius descripta mutatione cartilaginum pure irrigatarum in friabiles et granosas illustratur. Jam ex his patet, tum summam quietem observare aegros debere, ubi articuli pure inundantur, tum removendum esse pus in articulo natum quam citissime, prius quam cartilaginee corrumpantur, et minorem fidem habendam esse timidiori *Bell*, b) sine periculo puris paucam quantitatem relinqui in articulo, opinanti. Ubi vero ferro id fieri nequit, facile intelligitur, necesse esse, humorum cohibere adfluxum et ipsam puris resorptionem promovere ferro igneque extus adhibitis. Intelligitur porro, quomodo cartilaginibus articulorum destructis dum vel pure solutae resorbeantur, vel cum ipso per articuli ulcera effluant, tandem coalescere possint faucia ossa, quod vocant anchylosin. c) Haec sola isto in morbo spes superest, quum cartilaginee inter articula-

a) *S. Richters chirurg. Bibl.* 5. B. p. 626.

b) *Wundarzueikunst* 4. Theil. p. 326.

c) Hujus morbi summum facile gradum *Columbus* (de re anatomica. Paris 1562. libr. 15. pag. 485.) describit: in scaletto humano omnes articuli totius corporis a capite ad pedum digitos usque concreti erant, ut homo olim solummodo per dentium de-

res ut superiora quoque docent, nunquam restituantur.

Sed quaeri nunc potest, quomodo oriatur pus in articulo, quum cartilagine nunquam inflammatio occupet? Ossa cartilaginibus subjecta saepius inflammari, et in ipsis pus nasci, quod tandem perforata cartilagine in articuli cavum penetret constat. Supra jam de his actum est; unum tantummodo superioribus exemplum addimus. *Olof Acrel* a) vidit tibiam ubique carie exesam et rotundum quasi terebratum foramen ascendendo condylum externum perforare in articulum usque, cartilagine vero interarticulares et ligamenta cruciata destructa atque resoluta fuere. Glandulae quoque synoviales, ut taceamus ossa, ligamenta et membranae articulis contenta inflammari possunt. *Morgagni* b) in muliere ischiadicis doloribus saepius vexata, acetabuli intirram faciem sanguinolentam deprehendit, e cartilagine luridam. (Ichore synoviali

ficientium intervallum cibum sumere potuerit. Addit *Colombus*, quod egregie probat, quam diversae inter se sint cartilagine: thoracem homo movit, nam cartilagine quidem costis articulae erant, sed nondum coaluerant.

a) *Chirurgische Vorfälle. see Abtheilung Nro.*

b) l. c.

sine dubio sic mutatam.) Paletta a) in muliere claudicante ligamentum capsulare acetabuli crassius multo invenit, quam par esset, atque striis rubris notatum velut iis partibus, quae phlogosi tentantur, accidit, cujus etiam indolis lymphæ nempe rubescens ex ipsa articuli cavitate profluxit. Cartilago, qua hæc obducitur, lævitatæ et nitoris consueti expers, immo obscurior et asperior ab duris granulis huc illuc protuberantibus reddita erat. Caput femoris amplum et depressum, cartilagine similiter fusca et inæquali obtectum erat. Capitis periphæria cartilagine etiamnum cingebatur, verum inæquali ob osseum concrementum subtus effusum.

Nostris in experimentis V. XVIII. XIX. XX. et aliis ligamenta inflammata, tumida, fere soluta, sanies rubicunda in articulo vel pus ipsum aderant, et tamen cartilagine vel sanissimæ adhuc vel leviter tantum mutata. Ad incipientem vero jam cartilagineis destructionem sanie ut in superioribus exemplis ortam forsitan referendum est, quod in experimento IV, ubi suppurationem pessimam foetidissimam deprehendimus in articulo et lympham, quæ multa profluxerat rubram con-

a) l. c. p. 45.

densatam, et totius genu ambitum inflammatum, in medio capitis interni ossis femoris nec minus in capite interno tibiae oblonga inaequalis, concava, et fordidi coloris esset macula, per quam os, nequid quam laesum cartilagine sua fere nudum apparebat.

Hic vero monendum est, cartilaginem et alia ex causa quam pure posse indurari, asperam reddi et granulosa vel destrui, ut sequentia docent exempla. Et quidem jam *Barbette* a) epiglottidem adeo quandoquidem indurari refert, ut non solum loquelae abolitionem inferat, verum etiam non nisi magna frustra deglutire ægrum posse efficiat. *Haller* b) in decrepita muliere, cujus arteriae plures et aliquae cordis valvulae osseis squamis aut harum inchoamentis non carebant, articulum alterum inferioris maxillae nudatum animadvertit crusta cartilaginea, et meniscum fere dimidium consumptum et perforatum. Crustam quam tritus deleverat, idem tritus in globulos fere viginti mutaverat: femiosseos et in capsulae cavea libere collectos, in altero articulo omnia secundum naturam erant. *Morgagni* c) vidit

a) Opera chirurgico-anatomica. Genevae 1704. p. 342.

b) Progr. de indurat. corp. hum. partib. p. 5.

c) l. c. ep. 57. art. 14.

in anicula cartilagineam rotulae crustam, qua parte externo femoris condylo respondebat, quasi attritam, et levibus parallelis fulculis exaratam. (Simile quid in cartilagine articuli canis vetuli (Exper. XIX) observavimus.) Crustam autem condyli externi ossis femoris adeo extenuatam ut lividula ob transpectum per ipsam os appareret. Plurimi praeterea occurrebant in articulo globuli, exigua parte sui capsulari ligamento inhaerentes, quorum alii aut omnino ossei erant, aut sub cartilagineo cortice osseum nucleum continebant. Similia plura omitimus exempla.

His in casibus induratio, qua provecior aetas vel alia causa cartilagineas, non quidem ossificatas, afficit, ipsas sic mutasse videtur. Quae induratio et granulosa structura ex fragilitate orta minime cum symptomatibus ex puris in cartilagineum effectum debent confundi.

Verum non solum induratur cartilago, sed emollitur aequae interdum. Jam nostro in experimento VI aliquam cartilagineas emolliationem observavimus. *Monro* a) deprehendit in fungo articuli materiam quandam albumini ovi similem, qua omnes partes,

a) *Sämtliche Werke*. 1782. *Richters Bibl.* 6ter Band. p. 603.

et ipsae cartilaginee femilunares totae erant emollitae, in cavo articuli parum puris erat. Superficies ossium parum arrosa. *Reimarus* a) vidit cartilaginee in mollem mucosam materiam mutatas, nullo autem loco corrosas. Et *Morgagni* b) observationem *Bassii* affert, posse et femilunares cartilaginee ab affluxu humorum excrescere, et claudicationem afferre.

Ut in plica polonica capilli tument, fucoco multo implentur, quin saepe sanguinem fundunt, utque venereo miasmate tument ossa et gummata exoriuntur; sic saepe vitiati humores in causa esse videntur, cur morbose intumescat, atque emolliatur cartilago ipsa, non solum ipsius perichondrium, quod facile pure tumet. vide superiora experimenta. *Olof Acrell* c) vidit in aegro, qui cancroso fungo articuli quinque diebus post apertum genu articulum mortuus erat, omnes cartilaginee articulares et femilunares ut et ligamenta cruciata in pulverem resoluta; ex vulnere articuli statim effluerat una circa ferrosi ichoris. *Wenzel* d) vidit in fe-

a) *Murray Abhandlung über die Knochen-speckgeschwulst.*

b) loc. cit.

c) l. c. 5te Abtheil. nro. 12.

d) *Dissert. de ossium arthriticorum indole.* *Mogunt.* 1791, p. 32.

mina multos per annos arthritide vehementer laborante totam capitis femoris superficiem cum interna acetabuli facie per multas subtiles membranas spurias intime junctam; tam in tota acetabuli interna superficie, quam in capitis articularii facie omnis pene deleta seu consumata erat cartilago; sparsim tantum tenuis reperiatur lamina cartilaginosa os obtegens; in aliis vero locis os nudum omnino erat, eademque loca rubra et quasi inflammata cernebantur. Ejusdem feminae in condylo femoris externo utrinque locum observavit, ubi cartilago mollis, fungiformis erat, colore spadiceo et super circumjacentem cartilaginem sanam paullulum eminens. In alia parte epiphyseos femoris dextri omnino jamdum deleta erat, et os nudum apparebat. In utriusque scapulae superficie articulari exiguum reperit locum fere rotundum, cujus cartilago mollis subfusca partim etiam jam dudum deleta erat. Idem in pluribus aliis articulis hujus feminae observavit, ut etiam in margine radii interno, quo cum ulna jungitur, mollis, spongiosa, subfusca et pro parte jamdum absorpta fuerit. Alio in exemplo in viro, qui per multos annos arthritide lenta laboraverat, in condylo utriusque femoris externo locum trium vel quatuor linearum describit, quo cartilago laborabat: in margine

hujus affectae partis cartilago aliquantum eminebat, et mollis simul et subrubra erat. In medio vero ejusdem loci omnino desiderabatur, et os nudum scabrumque apprehendebatur colore; in rotulae utriusque facie interna et quidem magis extrorsum cartilago puniceo cernebatur colore, et mollis soluta quasi fungiformis et super circumjacentem cartilaginem prominens. Os vero adhucdum illaesum erat.

Huc porro pertinent observationes *Morgagni* et *Theden*: ille a) in aniculae, quae ita incedere solebat, quasi claudicaret, summi femoris sinistri junctura nihil potuit animadvertere, unde levem illam claudicationem repeteret, nisi forte attinere huc credas parvas et leves duas inter se vicinas subfuscas quasi contusiones, quae in cartilagine caput ejus femoris investiente cernebantur; et hic materies arthritica cartilagini infesta fuisse videtur. Hic vero b) memorabilis meminit tumoris in articulo genu nati. Gangraena destructum erat ligamentum capsulare, in articulo erat sanguis pu-

a) l. c. ep. 56. art. 18.

b) *Thedens neue Bemerkungen. v. Richters chir. Bibl. 6ter Band. p. 274.*

tridus, fusco colore notatas videre licebat facies cartilagenosas, sparsim erosas atque in ipsis vasa dilatata sanguifera. Putridus humor hic extus admotus eadem fecisse videtur, quae in prioribus crasis humorum internorum vitiata.

Haec dissolutio cartilaginis in ligamentosis, ut sunt symphyses inter os sacrum et innominata ossa &c. frequentior esse, nec tantum ut dicunt ex causa interna nasci, sed jam simplici vi externe illata oriri posse videtur, et in ipsa osteosteotoma partim suam agnoscere causam, de quo memoratu digna exempla videantur apud *Herrmann a*), Cyphosis ipsa nil aliud quam morbosa emollitio mollissimarum vertebrae interjacentium cartilaginum esse videtur, quae tandem pus genuit. Cartilaginem enim emollitam et in cellulosam iterum, ex qua nata est, solutam, nunc ut omnem cellulosam inflammari posse, suppuratione exedi, vel resorptione evanescere, vel in immensam molem excrescere nemo negabit, qui vel unicum osteosteotomatis exemplum accuratius contemplatus est.

Facilius emolliri cartilagines natura jam magis solutas, ut vertebrarum sunt, quam

a) Dissert. de osteosteotomate. Lipsiae 1767.

duriores articularum cartilagine, quae nisi vitiosa humorum crasis accedat, solummodo, ut supra ostendimus, a circumjacentibus partibus vitiantur, id ulterius probat, diversa cartilagineum genera naturali jam in statu multum invicem discrepare a), nec satis esse, generatim omnes considerare. Verum in ipsa cyphosi, quamvis causam ipsius primam *Camper et Paletta* in cartilagine ipsa sitam esse credant, potius facies ossium ipsis vicinae ut in articularum cartilagineibus prius videntur corrumpi. Saltim *Paletta* b) in muliere vidit cartilaginem interarticularem inter quintam et sextam vertebrae et quartam inter et tertiam quidem ad dimidium usque exesam, carie vero integras facies corporum vertebrarum, quibus olim incumbebant destructas. Et in altero casu c) corpus undecimae vertebrae quasi integre consummatum, cartilagineum vero, quae olim hanc vertebrae vicinis jungebant, aliquam partem adhuc superstitem reperit. Ut igitur cartilagine, quam

a) *Haase* jam differentiam inter cartilagine, si earum structuram spectes, egregie exposuit. vid. *Ejus* dissertat. de fabrica cartilagineum.

b) loc. cit. pag. 177.

c) loc. cit. p. 186.

vis variae sint, in eo tamen convenire omnes videantur, quod difficilius quam ossa ipsa destruantur.

Observationes superius allatae plurimum porro lucis affundunt diverso modo, quo cartilaginee evanescunt. Evanescere vero cartilaginee et quidem saepissime in articulis ita certum est, ut taedium moveat, plura citare exempla, quae numerosissima existant. Unicum de cartilaginibus thoracis addere placet exemplum. *Martiniere* a) se dissequisse refert hominem abscessu sub sterno emortuum, cujus partem superiorem erosam eo loco, quo junguntur verae costae ossi pectoris, invenit. Quarta cartilago sinistri lateris tota fuit destructa, dextro in latere vero parte tantum extrema corrupta. Tertiam cartilaginee utriusque lateris deprehendit solutam, quin cartilago et sternum carie exesa fuerunt. Hic quidem dubium est, an pure cartilago fuerit amota, an quod verosimilius est, emollitione sit assumpta. Emollita enim cartilago ut aliae partes molles ad sanguinem reduci posse videntur. Primo tantum intuitu contradicere sibi videtur, posse et cartilaginee pure induratam resorberi et cartilaginee in cellu-

a) *Abhandlungen der königl. parisischen Akademie der Chirurgie. 4ter Theil. Altenburg. 1777. p. 462.*

losam iterum solutam; in utroque enim casu fluidae tandem redduntur cartilaginis partes, et hoc modo aptae resorbitioni. Ipsae sane cartilagines, quae nascituris ossibus locum cedere coguntur, glutinosa iterum redduntur, priusquam resorbeantur, teste *Albino* a), qui additamenta cartilaginea, quum ossibus decussit, veluti glutine quodam cartilagineo eoque tenero iis conjuncta vidit, parte cartilaginea, ubi conjuncta, tenera. Sic in cartilaginibus, in quibus intus osseus veluti nucleus natus undique cartilagine continetur, nucleum hunc osseum e cartilagine facile excuti, et simili teneriore cartilaginis parte tantum agglutinatum vidit. Dubium haec movent, annon margines cartilaginum nostris in experimentis vulneratarum, obtusiores redditi, et costarum cartilagines denudatae tenuiores subinde in his experimentis visae non potius in detumescencia quadam cartilaginum, quam in resorbitione substantiae cartilagineae ipsius causam suam agnoscant. Quod ulterius sequens probat experimentum.

Experimentum XXIX.

In aure dextra felis sextae (Exper. IX. X. XXIII. XXVI.) cartilaginis pars duas li-

a) *Academ. Annotat. lib. VI. cap. 1.*

neas longa, et lineam lata circum circa cultri ictu a reliqua cartilagine dividebatur, soluta prius cute auriculae interna, quae sibi relicta cartilaginem iterum tegit. Cartilago externa superficie altera cuti auriculae adhuc inhaerens, non eximebatur.

Periit felis octo diebus post. Pars quadrata cartilaginis abscissa magis glauca erat, et tenuior, quam reliqua, nullo vero loco iterum agglutinata erat. Cartilaginem ipsam tegebat lymphæ rubicunda condensata. Orae cartilaginis majoris naturaliter crassae adhuc erant et acutae.

Occurri posse et emollitioni cartilaginum tantum methodo revulsoria, nisi specificum deleri possit venenum, facile patet. Id tantum intercedere discrimen videtur, quod non inepte, si emollitae sunt cartilagines, saepius articulum movere et premere cartilagines juberes aegrotum; qui motus altero in casu summum faceret detrimentum. Hinc diversae opiniones, quo anchylosi succurrendum sit modo, explicantur.

His demum observationibus de emollitione cartilaginum licet decernere, utrum fatius sit, cartilaginem, si excidendi membri ex articulo necessitas est, immunem relinquare, an deradere. Simile enim quid,

quod supra in memoratis exemplis vitiati faciunt humores, hic aëris stimulus et vulneris humiditas facit.

Experimentum XXX.

Mediorum digitorum posterioris pedis in fele septima (Exper. XVI) tertias phalanges amputavimus, relinquentes cartilaginem in tertio digito immunem, in secundo autem eam derasimus. Vulnus non fuit.

Triginta sex diebus post periit. Sub crusta, quae digitum secundum tegebat, carnem mollem invenimus, quam facile ab osse, ab utroque latere compresso devolvimus. Margines ossis multis inaequales fuere angulis eminentibus. Medium ossis sulco distincto fuit notatum. Sub crusta, quae tegit tertium digitum, tenuissimam cartilaginem fere totam exsiccata, nullam vero aliam vidimus mutationem.

Experimentum XXXI.

Manum felis tertiae (Exper. III. VI. XII. XIII. XIV.) ex articulo excidimus, cartilaginis articulum obducentis dimidiam partem, ubi radium spectat, radentes, alteram, ubi ulnam tendit, incolumem relinquentes.

E

Radiali arteria ligata futuram pellionum adhibuimus.

Sexto die sponte soluta est futura a latere interno, ita ut libere effluere posset pus.

Undevigesimo die vulnus ad summam integritatem perductum est, crustaque, quae tegit manum amputatam, forsan ex mortua cute nata, a pede separata. Vigesimo nono die ab experimento facto trucidavimus fellem.

Callus firmus cutem conjunxit cum partibus inferioribus. In processu stiloideo ulnae, qui excrescendo major factus videbatur, laeve cavum, repletum firma illa substantia callosa, facile ab osse devolvenda, vidimus. Margines hujus cavi versus exteriora vidimus tenues multisque angulis ornatos, versus interiora crassos. Tectus erat totus hic processus substantia ligamentis simili; Pars cartilaginis radii versus ulnam spectans et non derasa mutata fuit in materiam illi similem, ex qua ligamenta construuntur, nec amplius ossi adhaerentem, quod hoc loco laeve et rubicundo fluido irrigatum,prehendimus. Parti ossis cartilagine destitutae versus processum stiliformem radii positae, quae elatior altera nobis visa est, firme inhaesit callus, os ipsum fuit asperum, inaequale, granulosum.

Experimentum XXXII.

Manum utramque felis quintae (Exper. VII.) excidentes reliquimus intactam cartilaginem dextrae manus, sinistrae vero diligenter derasimus, os ipsum laedentes. Sanguinis profluxu ex arteriis radialibus ante impedito, futura cutem super ossa adduximus.

Tertio die suppuratio nata est. Quatuor diebus post futura soluta, cutis in utroque pede, (minus vero in sinistro) multum recessit, ita ut nudus appareret truncus, paucis vero peractis diebus crusta partim ex mortua cute nata obductus. Cartilaginis vestigia nulla conspici poterant. Post dies quatuordecim pedes adhuc invenimus hac crusta tectos, vigesimo demum die a pede sinistro secedente, in dextro vero permanente.

Triginta et uno die praeterlapsis trucidavimus felem. Truncum manus dextrae invenimus crusta obductum, sub qua erat spatium circiter quinque lineas longum unam et semis lineam latum, quod nondum erat callosum, sed carne molli parum rubicunda tectum exiguaque quantitate puris humidum. Ab extremo ulnae devoluta hac carne, quae inferius callosa erat, nudum apparuit

os Hic callus inferius durior ad os pergebat nequaquam alio modo mutatus. In medio ossis tantum parva lamina superstes fuit cartilaginosa et quo finitur radius, crassior quoque sed mollior lamina cartilaginosis superfuit, quae firme adhaerebat carni callosae; firmiorque imprimis erat conexio laminae illius cartilaginosis, quae in radii fine extremo conspici poterat cum callo. Quae cartilago inter epiphysin et diaphysin interjacet, fuit incolumis nec minus articulus, qui radium et ulnam invicem a latere jungit. Radii extremitas obtusior apparuit. Minimam partem manus sinistrae, extremum nempe ulnae, crusta tegit, sub qua eadem caro, quae erat in manu dextra, latuit, hoc loco ad cicatricem nondum ducta. Haec caro margini ulnae cartilagine haud orbo firme adhaesit, super os vero callus nondum natus erat. In fine radii hujus lateris, dextro latioris, lamina ossea recens nata tantae tenuitatis, ut cruentum os per ipsam videre licuerit, observata est. Hoc super membrana sparsim ligamentosa sita erat, quae ita firmiter ossi adhaesit, ut cum carne callosa non devolui posset.

Experimentum XXXIII.

Pedem dextrum felis junioris decimae ex articulo genu excidimus, caputque in-

ternum femoris cartilagine privavimus. Capitis externi cartilagine, cui adhuc cartilago femilunaris dicta adhaerebat, cultro non tetigimus. Ligatura arteriam popliteam clausimus, cutisque oras futura conjunximus, ita tamen ut capita femoris nuda eminent.

Altero die siccum invenimus os cartilagine sua nudatum, cartilagine vero femilunarem albo colore non destitutam, partibus intumescensibus fere absconditam.

Octo diebus post futura sponte soluta, oras cutis agglutinatas prominenti ossiprehendimus, a latere vero pauca fragmenta cartilagineis femilunaris, quam forte dentibus abstulit. Cartilagine capitis interni, ubi partibus tegitur mollibus, albam et humidam, praeterea vero siccam et fuscam vidimus.

Undecimo die cartilago, nil amplius mutata, coloris fusci secedere inceptit, et sub cartilagine secedente tenue pellucidum quoddam fluidum effluxit, quatuorque diebus post callosum hunc locumprehendimus. Cartilagineis femilunaris nullum superfuit vestigium. Caput internum carne nova totum animadvertimus tectum.

Vigesimo sexto die nihil cartilagineis invenire potuimus, carnem vero recens ortam ficiorem in utroque capite, durioraque.

Trigenta sex diebus post felem enecavimus. Truncum deprehendimus crusta tectum, orta ex substantia calli exsiccati, in qua prope marginem capitis aliquid cartilaginis fuscae, firme ossi adhaerentis, adhuc superfuit. Ambo femoris capita inaequalia, aspera, granulosa obduxit caro mollissima, facile ab osse devolvenda. Ex sinu pro patella vergit versus marginem capitis externi pars cartilaginis, cui caro illa firme inhaerebat. Versus interiora cartilago sinus patellae, fere recens perscissa visa, defuit, levisque et ibi carnis illius adhaesio conspiciebatur. Sinum pro patella, quem cartilagine sua adhuc tectum laevem, immutatum deprehendimus, densior quaedam obduxit membrana, illi vero non agglutinata. Patella longe fursum voluta, alte libera insedit partibus inferioribus immutata.

Experimentum XXXIV.

In utraque manu felis primae (Exper. I. X. XV. XVII. XXV) excidimus tertiam phalangem digiti tertii et quarti, deversa cartilagine digiti quarti, integra vero manente tertii. Vulnera sibi reliquimus.

Tertio die invenimus ambo capita digitorum, illa, quae cartilagine privabantur,

ut ea, in quibus reliquebatur, sicca, colore et quoad extimam crustam tenuissimam duritie cornuum notata, ut cartilagine non amplius apparerent. Molles partes digitorum valde inflammatae erant, ossa vero excepta siccitate et squalore superficialium non mutata.

Phaenomena his in experimentis occurrentia perpendentes audiamus *Galenum* a): Atque id, inquit, majorem admirationem parit, cur cum arteriae venae &c. cartilaginis atque ossis aliquid nudatum fuerit, velimusque id tegere et ad cicatricem perducere, caro quidem circa unumquodque ex his excrescat; simile autem ipsi illi, quod nudatum fuerit, nullo penitus modo.

Galeno ergo jam innotuerunt, quae latuere *Bromfield*, b) opinantem, in omnibus casibus secedere cartilagine nudam, et hinc deradendam esse. Afferamus ex innumeris exemplis, quae prostant apud *le Dran*, *Alanson*, *le Blanc*, *Brasdor*, *Desault*, *Bertrandi*, *Bell*, *Sabatier* et alios, duo tantum, quae egregie monstrant, quomodo nudatae cartilagine cicatricem in-

a) de femine lib. I. c. XI.

b) *Chirurgical observations and cases* by William Bromfield. London. Vol. II.

duant. Et quidem *Martiniere* a) in aegrotto, cujus os pectoris carie exesum erat, provenientes observavit papillas carnosas ex pleura, quae jungebantur iis, quae ex reliquis cartilaginum costarum et sterno natae erant, et sic cicatricem formabant. *Hoin* b) excidit crus ex articulo genu et quarto jam die (nisi calculi error subest) cartilaginis faciem tectam vidit rubicundis carnosis granulis. Ad tempus cicatricis usque facies nudata habuit speciem vulneris carnosus, et tandem sine ulla sanatus est exfoliatione; durante medela parum tantum puris profluxit. *Andouille* c) simile fecit experimentum. Manum amputavit ex articulo brachii; novem diebus post, linteis secessis accurate observavit cavitatem articulare. Verum nullum vestigium fueti coloris in cartilagine potuit observari. Omnis superficies rubra erat ut fundus vulneris, quod in carnibus est. Nulla exfoliatio durante morbo apparuit. Secundo mense finito curatus est aeger.

Ex his observatis equidem censeo, veram notionem illius non sensibilis, ut di-

a) *Abhandlungen der königl. paris. Acad. der Chirurg. 4ter Theil. p. 46.*

b) *Ibid. pag. 459.*

c) *Ibid.*

cunt authores, exfoliationis esse deducendam.

Nullum ergo dubium superest, sine impedimento nudatas cartilagine in articulis posse relinqui, verum quid fatius sit, deradere ipsam, vel relinquere incolumem, alia quaestio est. Omnes fere supra memorati chirurgi ipsam relinquere suadent, quin plures eorum cultro ipsam laedere in amputando timidi prohibent. *Richter* a) vero, constare inter omnes, ait, non necesse esse, tam diligenter parcere cartilagini, quae incumbit ossibus; omni in casu succrescere ei carnem, citius vero hanc crescere, si abrasa sit cartilago. Nostra quoque experimenta docent, carnem ex osse natam ipsi firmiter inhaerere, quam carnem, in quam transit cartilago, citiusque illam ex osse succrescere; id quod facile intelligitur, quia tempore quodam opus est solvendae cartilaginis in telam cellulofam, ex qua demum caro nova enascitur. Notandum vero est, carnem e soluta cartilagine natam crassiorem esse, et os subiectum laeve manere, quod asperum redditur cartilagine derasa. Distinguendi igitur varii fines sunt. Si cartilaginis superficiem

a) v. *chir. Bibl.* 3ter B. p. 407.

non laedas, id emolumenti inde aegrototo fluet, ut crassiori illo callo vis, quae membro pressione pedis arte facti e. g. inferatur forte, comminuatur. Ubi vero nulla metuenda est pressio alieni corporis ut in humeri articulo exciso, ibi celerior de-rasa cartilagine curatio erit praeferenda. Accedit, quod semper truncus ossis in articulo finiti, vulnere jam sanato, contrahatur, et acutior finis minus igitur ferendae pressioni idoneus fiat. a) Notandum praeterea est, aeris stimulum requiri ad elicendam carnem ex cartilagine; hinc faciem articularem non posse tegi superflua carne cuteque vicina, et sic simplicissimo modo brevi tempore ad cicatricem duci. Optime *Le Dran* b) dicit, cavitationem glenoideam scapulae exciso humero nudam ficcis linteis carptis esse replendam, tempore tum quodam praeterlapso carnem ex ipsa ex-crescere novam, quae carnibus vicinis con-

a) vid. Mem. de l'Acad. roy. de Chir. Tom. V. pag. 778. Quo loco duo describuntur casus, in quibus, crure in articulo genu ablato, post tempus quoddam condyli ossis femoris plurimum contracti et angustiores apparuerunt, si cum condylis non mutilati femoris comparabantur.

b) *Traité des operations de Chirurgie. Bruxelles 1745.* pag. 351.

jungatur. Proponet forsā aliquis, pergit, parcendum esse tantum carnibus vicinis, ut tecta cavitate vulnus in angustam lineam possit reduci. Cavitas vero glenoidea nullo modo hoc in casu reuniri posset carnibus suprajacentibus; nam eae solummodo partes coeunt simplici agglutinatione, quae recens vulneratae sunt. Similia, *Brasdor* habet. Et nostris quoque pluribus in experimentis ut VI et XXXIII. patella e sede mota, et arte partibus subjacentibus immersa, aëris accessu ad ipsam impedito non coaluit cum istis, quamvis multum tempus praeterlapsum sit. Laevis et immutata ejus cartilago superstes fuit.

Nimum vero aëris accessum exsiccationem cartilaginis et exfoliationem ipsius procreare posse ex nostris jam experimentis, quae superius adducta sunt, patet; etiamsi sint, qui exfoliationem cartilaginum negent.

Egregie *l'Alouette* a) teste experientia, ait, cartilaginem aëri expositam vel nudatam exfoliari modo plus minusve distincto. Ante ergo, quam vulnus cicatricem ducere

a) Quaestio medico-chirurgica, an femur in cavitate cotyloidea aliquando amputandum. Paris 1748. pag. 165.

queat, carne obduci necesse esse. Quae ergo parte cartilago sit nudata, propululare plures papillas carnosas, fensim fensimque majores firmioresque fieri, quae cum reliqua carne ex vulnere proveniente jungantur. Sic tegi optime cartilaginem, quam itaque exfoliari non necesse esse. Si vero accidat, ut lamina externa cartilaginis sit sejungenda, primo ipsam fuscam a) fieri, tum nigram, quo facto carne nova tolli, quae cartilaginis jacturam, totumque ope naturae impleat. Jam *Galenus* b) cartilaginem, si nudata sit, ait, cicatricem non obducere, praecipue cum paucis aliquibus diebus inveteravit.

Hanc exfoliationem cartilaginis non multo promptiorem esse, quam exfoliationem osium, quamvis contrarium dicat *Brasdor* c), elucet ex hac *Petiti* d) observatione. Vidit nempe tumorem venerea ex causa na-

-
- a) Cartilaginis nativum colorem, qualiscunque causa subsit, in flavum vel fuscum tantummodo mutari posse, notatu dignum est.
- b) Comment. in Hipp. de articulis lib. II. aph. 52.
- c) Memoires de l'academie royale de Chir. Tom. V. Paris 1774. p. 747.
- d) Abhandl. der königl. par. Akad. der Chir. 1ter Th. pag. 328.

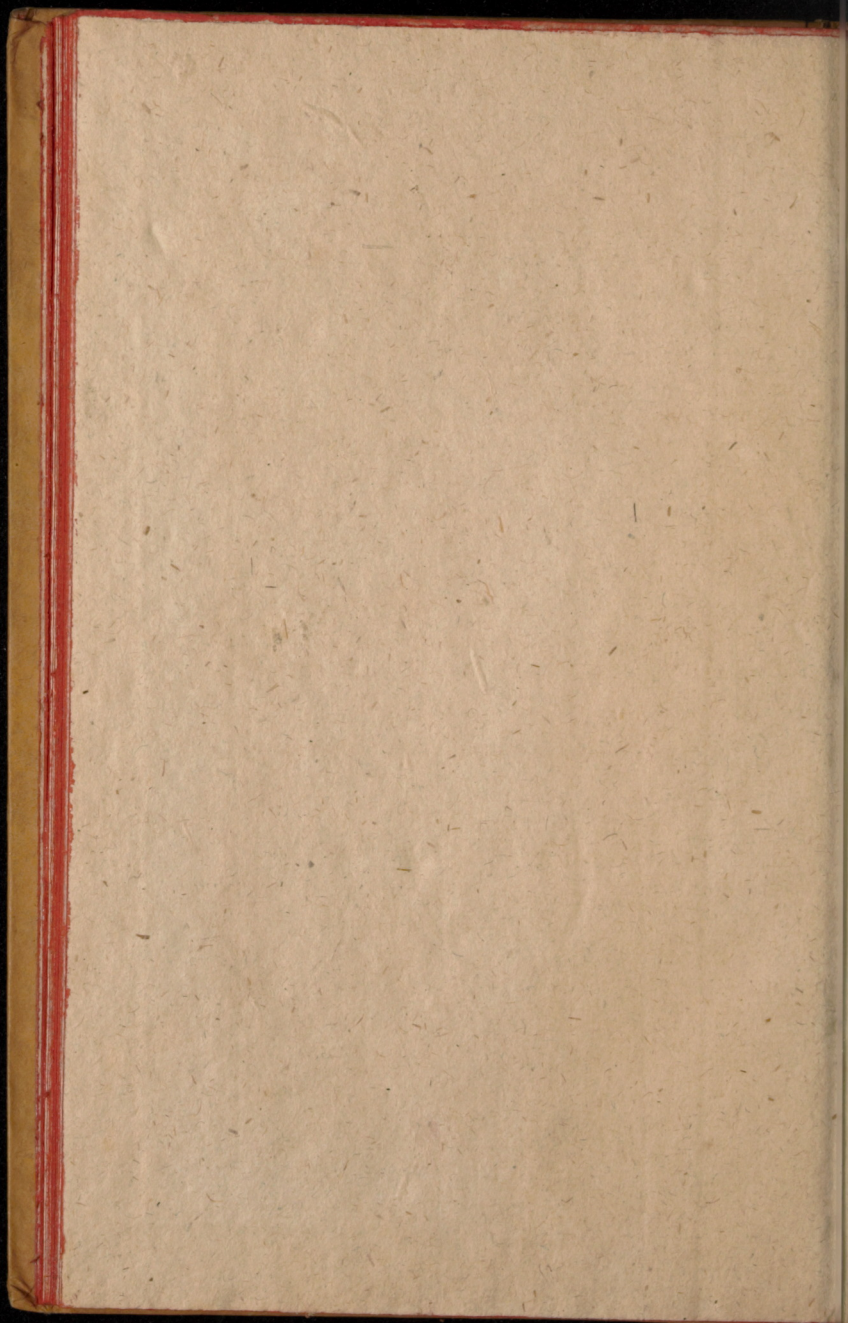
tum, asperae arteriae insidentem in femina. In ulcus mutabatur, quo spatium quatuor vel quinque lineas longum in externa annuli superficie integre nudabatur, marginesque ambarum vicinarum cartilaginum; membrana, quae hos inter tres annulos erat, gangraena destruebatur, annulusque intermedius nudatus perfecte exsiccabatur. Post viginti demum dies exsiccata cartilago altero in fine separabatur, et tribus aliis peractis diebus integre secedebat. Margines annulorum vicinorum nullam sensibilem patiebantur exfoliationem. Restabat apertura, cui digiti apicem introducere potuisses, et quam obturare necesse erat, quando vocem edere femina voluit.

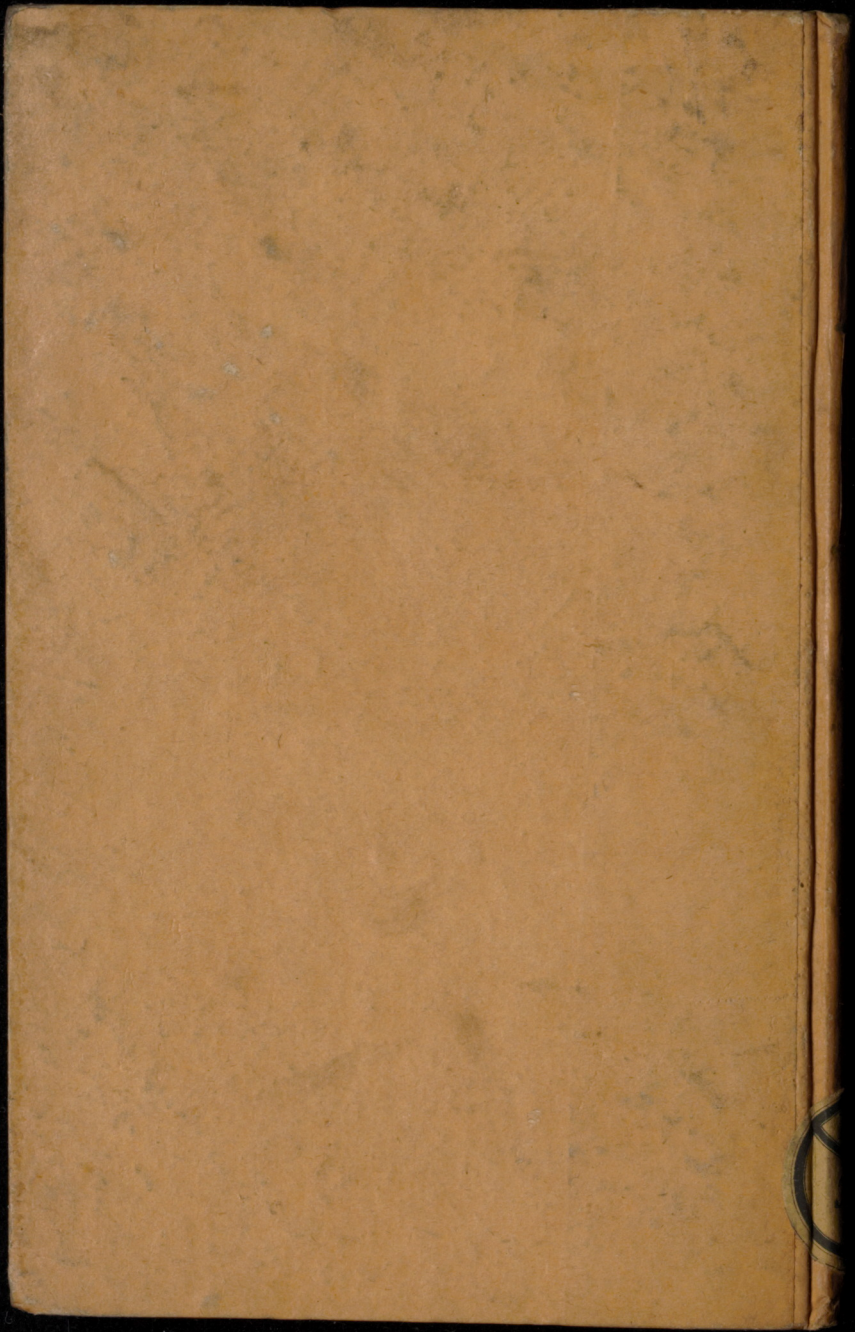
Et haec ultima cartilaginis mutatio est.

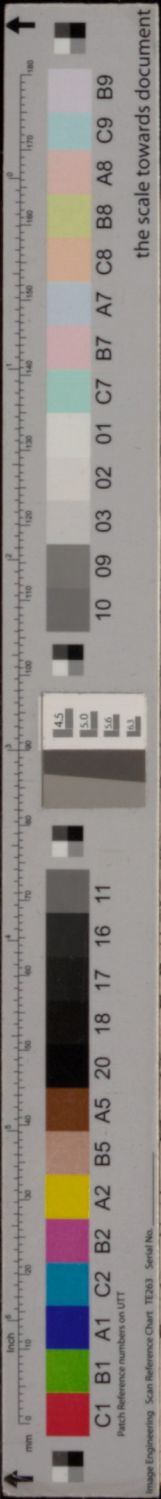
T A N T U M.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly a title or section header.

the scale towards document

e cartilagini substan-
ricem cutis formabat.
illo modo mutatam,
plumine deprehendi-
rgines potuerunt de-
n formante.

isum quidem coëun-
te, quo tempore par-
m coaluerunt, liquet
lignas in tenui carti-
s simplici divisione,
us cartilagineas, qui
abducuntur.

atum IV.

nu felis quartae jam
n plurimis incisioni-
e omnibus vinculis,
o adfixa haeret folu-
super quo movetur
as transversasque fe-

lunarem dictam scal-
, ut culter tibiae in-
ti cutis, haud respon-
o, futura interrupta

elis trucidata est. In-
cisiones sunt factae,